EUROOPAN
KOMISSIO

Bryssel 21.4.2023
COM(2023) 201 final

2023/0105 (COD)

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI

hunajasta annetun neuvoston direktiivin 2001/110/EY, elintarvikkeena käytettävistä hedelmätäysmehuista ja tietyistä vastaavista valmisteista annetun neuvoston direktiivin 2001/112/EY, elintarvikkeina käytettävistä hedelmähilloista, hyytelöistä ja marmeladeista sekä makeutetusta kastanjasoseesta annetun neuvoston direktiivin 2001/113/EY ja tietyistä osittain tai kokonaan kuivatuista elintarvikkeena käytettävistä säilötyistä maidoista annetun neuvoston direktiivin 2001/114/EY muuttamisesta

{SEC(2023) 162 final} - {SWD(2023) 97 final} - {SWD(2023) 98 final}

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

• Ehdotuksen perustelut ja tavoitteet

Niin kutsutut aamiaisdirektiivit koostuvat seitsemästä direktiivistä[1], joissa vahvistetaan yhteiset säännöt tiettyjen elintarvikkeiden koostumukselle, myyntinimitykselle, merkinnöille ja esillepanolle. Tavoitteena on suojella kuluttajien etuja ja turvata näiden tuotteiden vapaa liikkuvuus sisämarkkinoilla. Ne toimivat samaan tapaan kuin kaupan pitämistä koskevat vaatimukset, joita tietyille maataloustuotteille on vahvistettu maataloustuotteiden yhteisestä markkinajärjestelystä ja neuvoston asetusten (ETY) N:o 922/72, (ETY) N:o 234/79, (EY) N:o 1037/2001 ja (EY) N:o 1234/2007 kumoamisesta 17 päivänä joulukuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1308/2013[2] mukaisesti, sillä ne sisältävät teknisiä kuvauksia maataloustuotteista, niiden koostumuksesta, ominaispiirteistä ja käytetystä tuotantotavasta.

Tuotteita, joille on vahvistettu tällaiset yhteiset säännöt, voidaan pitää kaupan asianomaisilla myyntinimityksillä vain, jos ne ovat näiden sääntöjen mukaisia. Näiden myyntinimitysten käytöllä on tavallisesti huomattavaa kaupallista arvoa, koska kuluttajat tunnistavat ne ja tekevät ostopäätöksiä niiden perusteella.

Vanhentuneet säännöt voivat haitata innovointia, tai niillä ei pystytä vastaamaan kuluttajien odotuksiin. Tällaisissa tilanteissa sääntöjä on mukautettava. Nykyiset aamiaisdirektiivit on annettu yli kymmenen vuotta sitten. Viimeisen vuosikymmenen aikana elintarvikkeiden markkinat ovat muuttuneet merkittävästi. Muutoksen taustalla ovat innovaatioiden lisäksi muuttuvat yhteiskunnalliset huolenaiheet ja kuluttajien kysyntä. Onkin paikallaan tarkistaa aamiaisdirektiivien tiettyjä sääntöjä.

Tarkistaminen perustuu myös komission Pellolta pöytään -strategiaan[3] ja YK:n kestävän kehityksen tavoitteisiin (alatavoite 6.1). Pellolta pöytään -strategiassa todettiin, että unionin kaupan pitämisen vaatimusten, joiden katsotaan kattavan hyvin samankaltaisia vaatimuksia sisältävät aamiaisdirektiivit, tarkistamisella pyritään varmistamaan kestävien tuotteiden lisääntyvä käyttö ja niiden tarjonta. Komissio myös sitoutui hakemaan mahdollisuuksia helpottaa siirtymistä terveellisempiin ruokavalioihin[4] ja edistämään tuotteiden, etenkin hyvin

---

1 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 1999/4/EY, annettu 22 päivänä helmikuuta 1999, kahviuutteista ja sikuriuutteista (EYVL L 66, 13.3.1999, s. 26).
Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/36/EY, annettu 23 päivänä kesäkuuta 2000, elintarvikkeena käytettävistä kaakao- ja suklaatuotteista (EYVL L 197, 3.8.2000, s. 19).
Neuvoston direktiivi 2001/110/EY, annettu 20 päivänä joulukuuta 2001, hunajasta (EYVL L 10, 12.1.2002, s. 47).
Neuvoston direktiivi 2001/111/EY, annettu 20 päivänä joulukuuta 2001, tietyistä elintarvikkeina käytettävistä sokereista (EYVL L 10, 12.1.2002, s. 53).
Neuvoston direktiivi 2001/112/EY, annettu 20 päivänä joulukuuta 2001, elintarvikkeena käytettävistä hedelmätäysmehuista ja tietyistä vastaavista valmisteista (EYVL L 10, 12.1.2002, s. 58).
Neuvoston direktiivi 2001/113/EY, annettu 20 päivänä joulukuuta 2001, elintarvikkeina käytettävistä hedelmähilloista, hyytelöistä ja marmeladeista sekä makeutetusta kastanjasoseesta (EYVL L 10, 12.1.2002, s. 67).
Neuvoston direktiivi 2001/114/EY, annettu 20 päivänä joulukuuta 2001, tietyistä osittain tai kokonaan kuivatuista elintarvikkeena käytettävistä säilötyistä maidoista (EYVL L 15, 17.1.2002, s. 19).

2 EUVL L 347, 20.12.2013, s. 671.

3 *Komission tiedonanto Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle Pellolta pöytään -strategia oikeudenmukaista, terveyttä edistävää ja ympäristöä säästävää elintarvikejärjestelmää varten* (COM(2020) 381 final).

4 Tähän sisältyy vapaiden sokereiden saannin vähentäminen ruokavaliossa, kuten käy ilmi ruokavalion sisältämän sokerin siedettävää enimmäissaantia käsittelevästä 28. helmikuuta 2022 päivätystä EFSAn

rasva-, sokeri- ja suolapitoisten elintarvikkeiden, uudelleenmuokkausta. Jotta kuluttajat pystyisivät tekemään tietoon perustuvia kestäviä elintarvikevalintoja, komissio myös ilmoitti aikovansa ehdottaa pakollisten alkuperä- tai lähtöisyysmerkintöjen ulottamista tiettyihin tuotteisiin niin, että samalla otetaan kaikilta osin huomioon vaikutukset sisämarkkinoihin.

Kun tarkastellaan etenkin direktiiviä 2001/110/EY, 15. ja 16. joulukuuta 2020 pidettyä neuvoston istuntoa koskevissa puheenjohtajavaltion päätelmissä pakkausten etupuolella olevista ravintoarvomerkinnöistä, ravintosisältöprofiileista ja alkuperämerkinnöistä[5] viitataan lisäksi jäsenvaltioiden maatalous- ja kalastusneuvostossa esittämiin kehotuksiin tarkistaa kyseistä direktiiviä hunajasekoituksissa käytetyn hunajan alkuperämaiden täsmentämiseksi ja kehotetaan komissiota aloittamaan lainsäädäntöehdotuksen laatiminen direktiivin muuttamiseksi vastaavasti. Pellolta pöytään -strategiasta oikeudenmukaista, terveyttä edistävää ja ympäristöä säästävää elintarvikejärjestelmää varten 20. lokakuuta 2021 antamassaan päätöslauselmassa[6] Euroopan parlamentti myös kehottaa komissiota ehdottamaan hunajan merkintäsääntöihin lainsäädäntömuutoksia kuluttajille annettavien tietojen parantamiseksi.

Edellä esitetyn perusteella olisi tarkistettava aamiaisdirektiivejä, etenkin hunajasta 20 päivänä joulukuuta 2001 annettua neuvoston direktiiviä 2001/110/EY, elintarvikkeena käytettävistä hedelmätäysmehuista ja tietyistä vastaavista valmisteista 20 päivänä joulukuuta 2001 annettua neuvoston direktiiviä 2001/112/EY, elintarvikkeina käytettävistä hedelmähilloista, hyytelöistä ja marmeladeista sekä makeutetusta kastanjasoseesta 20 päivänä joulukuuta 2001 annettua neuvoston direktiiviä 2001/113/EY ja tietyistä osittain tai kokonaan kuivatuista elintarvikkeena käytettävistä säilötyistä maidoista 20 päivänä joulukuuta 2001 annettua neuvoston direktiiviä 2001/114/EY.

- **Yhdenmukaisuus muiden alaa koskevien politiikkojen säännösten kanssa**

Kukin tämän ehdotuksen kohteena olevista neljästä direktiivistä on itsenäinen säädös, jolla säännellään kyseisiä tuotteita. Samalla kun yleisen elintarvikelainsäädännön sääntöjä sovelletaan, jollei direktiiveissä toisin säädetä, EU:ssa ei ole annettu muita säännöksiä, jotka koskisivat suoraan näissä direktiiveissä hunajan, hedelmätäysmehujen ja tiettyjen vastaavien valmisteiden, hyytelöiden ja marmeladien sekä makeutetun kastanjasoseen tai tiettyjen osittain tai kokonaan kuivattujen säilöttyjen maitojen osalta säänneltyjä näkökohtia.

- **Yhdenmukaisuus unionin muiden politiikkojen kanssa**

Tarkistamisella myötävaikutetaan Pellolta pöytään -strategian ja EU:n syöväntorjuntasuunnitelman[7] mukaisiin muihin toimiin, joilla pyritään edistämään kestävämpää ja terveellisempää ruokavaliota. Tarkistus on johdonmukainen alkuperää ja ravintoarvoja koskeviin merkintöihin liittyvien elintarviketietojen antamisesta kuluttajille annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1169/2011[8] tulevan

---

tieteellisestä lausunnosta https://www.efsa.europa.eu/en/efsajournal/pub/7074. Vapaat sokerit koostuvat lisätystä sokerista sekä hedelmätäysmehussa ja hedelmätäysmehutiivisteessä luontaisesti olevasta sokerista, jonka rakenne on pilkottu. Hyytelöt ovat hedelmätäysmehusta ja sokerista valmistettuja tuotteita.

5 Maatalous- ja kalastusneuvosto 15. ja 16. joulukuuta 2020 (14048/20).

6 2020/2260(INI).

7 Komission tiedonanto Euroopan parlamentille ja neuvostolle EU:n syöväntorjuntasuunnitelmasta, COM(2021) 44 final.

8 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1169/2011, annettu 25 päivänä lokakuuta 2011, elintarviketietojen antamisesta kuluttajille, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EY) N:o 1924/2006 ja (EY) N:o 1925/2006 muuttamisesta sekä komission direktiivin 87/250/ETY, neuvoston direktiivin 90/496/ETY, komission direktiivin 1999/10/EY, Euroopan parlamentin ja

tarkistuksen kanssa. Tarkistuksen on myös tarkoitus täydentää ilmoitettua ehdotusta kestäviä elintarvikejärjestelmiä koskevasta lainsäädäntökehyksestä.

2. OIKEUSPERUSTA, TOISSIJAISUUSPERIAATE JA SUHTEELLISUUSPERIAATE

• Oikeusperusta

Euroopan yhteisön perustamissopimuksen (konsolidoitu toisinto Amsterdam) 37 artikla muodostaa tämän tarkistuksen kohteena olevien neljän direktiivin oikeusperustan. SEUT 43 artikla on vastaava oikeusperusta näiden direktiivien muuttamiselle.

• Toissijaisuusperiaate (jaetun toimivallan osalta)

Euroopan unionin toiminnasta tehdyssä sopimuksessa määrätään, että maataloutta koskeva toimivalta on jaettu unionin ja jäsenvaltioiden kesken.

Maataloustuotteiden kaupan pitämistä koskevista vaatimuksista annettu unionin lainsäädäntö, aamiaisdirektiivit mukaan luettuina, on monien tuotteiden osalta korvannut aiemmin sovelletut heterogeeniset kansalliset vaatimukset. Neljän aamiaisdirektiivin soveltamisalaan kuuluvia valmisteita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön yhdenmukaistamista perusteltiin sillä, että mainittuja valmisteita koskevien kansallisten lainsäädäntöjen erot voivat luoda vilpillisiä kilpailuolosuhteita, jotka johtaisivat todennäköisesti kuluttajia harhaan ja vaikuttaisivat näin suoraan sisämarkkinoiden toimintaan. Sisämarkkinoihin kohdistuvat vaikutukset huomioon ottaen yksittäiset jäsenvaltiot eivät pystyneet ratkaisemaan tätä ongelmaa riittävällä tavalla kansallisten vaatimusten avulla.

Kaupan pitämistä koskevilla unionin vaatimuksilla, kuten aamiaisdirektiiveillä, on saavutettu niille asetetut tavoitteet. Tästä huolimatta niiden muuttaminen on tarpeen, jotta voidaan käsitellä näiden säädösten antamisen jälkeen ilmenneitä uusia tarpeita, ongelmia ja kysymyksiä, kuten kestävyysnäkökohtia. Tässä ehdotuksessa neljän aamiaisdirektiivin muuttamiseksi saatetaan lähinnä ajan tasalle vaatimuksia ja tuotemääritelmiä, eikä sillä siten muuteta olennaisesti EU:n ja jäsenvaltioiden välistä toimivallan jakoa, sellaisena kuin se on esitettynä muutetussa lainsäädännössä.

Kun kyse on etenkin hunajan alkuperämerkinnöistä, kuluttajilla on oikeus tietää hunajan maantieteellinen alkuperä, kuten direktiivin 2001/110/EY johdanto-osan 5 kappaleessa todetaan. Hunajan eri lajeja tuotetaan muun muassa erilaisten kasvien ja puiden perusteella. Maantieteelliset olosuhteet sekä ympäristö- ja ilmasto-olot voivat vaikuttaa eri puolilla maailmaa tuotetun hunajan tuoteominaisuuksiin. Eri maantieteellisiltä alueilta peräisin olevien hunajien sekoittaminen vaikuttaa myös näihin ominaisuuksiin. Tuoteominaisuuksien, hunajan laadun ja sen alkuperän välillä on siten läheinen yhteys. Sen varmistamiseksi, että kuluttajat saavat asianmukaiset tiedot kuluttamansa hunajan ominaisuuksista ja laadusta, on välttämätöntä varmistaa näiltä osin täydelliset tiedot, jotta kuluttajia ei johdettaisi harhaan. Nykyisin sovellettavassa direktiivissä edellytetäänkin, että merkinnässä on ilmoitettava yksi tai useampi alkuperämaa, josta hunaja on kerätty. Siinä annetaan kuitenkin myös mahdollisuus korvata luettelo hunajan alkuperämaista tarpeen mukaan jollakin seuraavista merkinnöistä: ”EU:sta peräisin olevan hunajan sekoitus”, ”EU:n ulkopuolelta peräisin olevan hunajan sekoitus” tai ”EU:sta ja EU:n ulkopuolelta peräisin olevan hunajan sekoitus”. Sen seurauksena, ettei unionin vaatimuksia ole yhdenmukaistettu, hunajan merkinnät eroavat toisistaan eri puolilla unionia. Tämä voi johtaa kuluttajia harhaan ja vaikeuttaa sisämarkkinoiden toimintaa. Esimerkiksi hunajasekoituksia, jotka on tarkoitus pakata

---

neuvoston direktiivin 2000/13/EY, komission direktiivien 2002/67/EY ja 2008/5/EY sekä komission asetuksen (EY) N:o 608/2004 kumoamisesta (EUVL L 304, 22.11.2011, s. 18).

sellaisessa jäsenvaltiossa, jossa edellytetään hunajan yksittäisten alkuperämaiden merkitsemistä, maahantuovat toimijat eivät välttämättä tiedä hunajan alkuperämaita. Kun otetaan huomioon hunajan laadun ja sen alkuperän välinen läheinen yhteys, Pellolta pöytään -strategian tavoite auttaa kuluttajia tekemään tietoon perustuvia valintoja, myös ruokansa alkuperän suhteen, sekä tarve parantaa sisämarkkinoiden toimintaa, on paikallaan yhdenmukaistaa alkuperämerkintöjä koskevia sääntöjä ja poistaa mahdollisuus jättää merkitsemättä alkuperämaa tai -maat, jos hunaja on peräisin useammasta kuin yhdestä maasta.

Koska unionissa ei ole otettu käyttöön yhteisiä sääntöjä hedelmätäysmehuissa luontaisesti olevan sokerin vähentämisestä, näiden juomien laatua ja aitoutta (eli sitä, että niiden luontaisesti sisältämä sokeri on todella poistettu erityisellä menetelmällä eikä laimentamalla niitä vedellä tai käyttämällä kypsymättömistä hedelmistä saatavaa mehua) ei yhdenmukaistettaisi koko unionissa. Tällaisia valmisteita on jatkossa yhä enemmän saatavilla unionin markkinoilla, joten on vahvistettava unionin oikeudellinen kehys helpottamaan niiden vapaata liikkuvuutta jäsenvaltioissa. Samalla on suojeltava edelleen kuluttajien etuja hedelmätäysmehujen osalta (eli vältettävä sekaannusta) ja varmistettava sekä tehokas ja oikeudenmukainen kilpailu toimijoille että näiden hedelmätäysmehujen, joiden sokeripitoisuutta on vähennetty, laatu ja eheys, koska menetelmä voi vaikuttaa tuotteen ominaisuuksiin.

Kuivattua säilöttyä maitoa koskevaan direktiiviin olisi lisäksi sisällyttävä laktoosittomien maitotuotteiden valmistukseen käytettävä käsittely, jotta voidaan vastata kuluttajien muuttuviin tarpeisiin. Siihen sisältyvä englanninkielinen määrite ”evaporated milk” olisi yhdenmukaistettava kansainvälisten vaatimusten kanssa.

- **Suhteellisuusperiaate**

Neljään aamiaisdirektiiviin ehdotettujen tärkeimpien muutosten osalta valitulla lähestymistavalla ei ylitetä sitä, mikä on asianmukaista ja tarpeen asetettujen tavoitteiden saavuttamiseksi.

Hunajan alkuperämerkintöjen tapauksessa ehdotetulla muutoksella pyritään varmistamaan, että hunaja voi liikkua vapaasti sisämarkkinoilla ja kuluttajat saavat täydelliset tiedot hunajan alkuperästä hunajan laadun ja sen alkuperän välisen läheisen yhteyden vuoksi. Vaikka yksittäisten alkuperämaiden luettelon korvaaminen viittauksella sekoitukseen voi keventää toimijoiden taakkaa, se ei riitä varmistamaan, että kuluttajat saavat täydelliset tiedot hunajan alkuperästä. Koska useissa jäsenvaltioissa edellytetään jo kaikkien yksittäisten maiden, joista hunaja on peräisin, merkitsemistä eikä yksittäisiä nimiä ole mahdollista korvata viittauksella sekoitukseen, tämä sääntö on lisäksi voinut johtaa kuluttajia harhaan ja hankaloittaa sisämarkkinoiden toimintaa. Siten se, että poistetaan mahdollisuus olla mainitsematta alkuperämaata tai -maita, jos hunaja on peräisin useammasta kuin yhdestä maasta, on tarkoituksenmukainen lähestymistapa asetettujen tavoitteiden saavuttamiseksi.

Kun tarkastellaan hedelmätäysmehuja, joiden sokeripitoisuutta on vähennetty, valitulla lähestymistavalla pyritään luomaan uusi valmisteryhmä ja asettamaan rima sokeripitoisuuden vähentämiselle samalle tasolle kuin ravitsemusväitteistä annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1924/2006[9] on tehty sokerin vähentämisen osalta (vähintään 30 %). Tavoitteena on turvata näiden kahden oikeudellisen kehyksen yhdenmukaisuus ja välttää sekaannuksen aiheuttamista kuluttajille, vaikka tässä uudessa valmisteryhmässä ”joiden sokeripitoisuutta on vähennetty” ei olekaan ravitsemusväite vaan osa valmisteen nimeä. Lopputuotteilla on lisäksi oltava kaikki muut keskeiset fysikaaliset, kemialliset,

[9] Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1924/2006, annettu 20 päivänä joulukuuta 2006, elintarvikkeita koskevista ravitsemus- ja terveysväitteistä (EUVL L 404, 30.12.2006, s. 9).

organoleptiset ja ravitsemukselliset ominaisuudet, jotka ovat välttämättömiä sen varmistamiseksi, että kuluttajille tarjotaan laadukas tuote.

Hillojen osalta lähestymistavoilla, joilla muutettaisiin sokerin määrää (ts. alentamalla sokerin vähimmäismäärää tai poistamalla sokerin vähimmäismäärä) olisi ollut enemmän haittoja kuin etuja. Sokerin, jota hilloissa tarvitaan säilymisen, koostumuksen ja suutuntuman vuoksi, vähimmäismäärän raja-arvon muuttamisella olisi seurauksia. Ensinnäkin muuttaminen on teknisesti hyvin monimutkaista, koska se edellyttää sellaisen uuden sopivan tason löytämistä, jolla hillo vielä hyytelöityy käytettäessä pektiinien asianmukaista tyyppiä ja määrää. Toiseksi muuttamisella olisi merkittävä taloudellinen ja ympäristövaikutus (ruokajätteen määrä kasvaisi, koska hillojen säilyvyysaika lyhenisi, niiden valmistuksessa olisi käytettävä enemmän vettä, koska pektiinejä lisätään enemmän, ja lisääntynyt vesipitoisuus olisi yhä haihdutettava ja pastörointi kestäisi kauemmin; viimeksi mainitut myös kuluttavat enemmän energiaa). Sokerin vähimmäismäärän alentaminen myös estäisi elintarviketeollisuutta pitämästä kaupan hilloja niiden pienemmän sokeripitoisuuden perusteella ravitsemusväitteistä annetun asetuksen (EY) N:o 1924/2006 mukaisesti, koska tämäntyyppisten hillojen valmistaminen ei olisi enää teknisesti mahdollista. Näin ollen tarkoituksenmukaisin vaihtoehto on lähestymistapa, jossa sallitaan edelleen myyntinimitysten ”hillo” ja ”hyytelö” käyttäminen vain tuotteista, joiden vähimmäishedelmäpitoisuus on suurempi kuin nykyisin vaadittava. Tämä lähestymistapa ei myöskään estä elintarviketeollisuutta pitämästä edelleen kaupan hilloja, joiden sokeripitoisuus on pienempi (ainakin pienempi kuin 30 %) ravitsemusväitteistä annetun asetuksen (EY) N:o 1924/2006 mukaisesti.

Kuten kuivatun säilötyn maidon tapauksessa, valmisteessa viitataan mahdollisuuksien mukaan kansainvälisesti sovittuihin standardeihin. Näin vältetään ottamasta käyttöön suhteettomia sääntöjä, joiden seurauksena sisämarkkinat olisivat ristiriidassa kansainvälisten standardien kanssa.

- **Toimintavan valinta**

Valittu väline on direktiivi, koska nykyinen lainsäädäntö sisältyy direktiiveihin eikä ole havaittavissa tarvetta korvata niitä sellaisenaan sovellettavalla asetuksella.

3. JÄLKIARVIOINTIEN, SIDOSRYHMIEN KUULEMISTEN JA VAIKUTUSTENARVIOINTIEN TULOKSET

- **Jälkiarvioinnit/toimivuustarkastukset**

Tarkistusta valmistellessaan komissio on julkaissut arvioinnin tueksi teetetyn, kaupan pitämistä koskevia vaatimuksia käsittelevän ulkoisen tutkimuksen, jäljempänä ’tutkimus’[10], ja kaupan pitämistä koskevien vaatimusten arviointia käsittelevän komission yksiköiden valmisteluasiakirjan, jäljempänä ’arviointi’[11]. Molemmat asiakirjat koskevat aamiaisdirektiivejä.

Tutkimuksen pohjalta arvioinnissa todettiin, että kaupan pitämistä koskevilla unionin vaatimuksilla on yleisesti ottaen saavutettu niille asetetut tavoitteet eikä niillä ole ollut merkittäviä tahattomia/odottamattomia vaikutuksia. Etenkin hillojen, hyytelöiden ja marmeladien osalta arvioinnissa katsottiin, että vähimmäissokeripitoisuutta koskevien säännösten ja jäsenvaltioille tältä osin annetun poikkeamismahdollisuuden ansiosta on

[10] Areté ym. (2020). Evaluation of marketing standards contained in the CMO Regulation, the ”Breakfast Directives” and CMO secondary legislation. Bryssel: Euroopan komissio. https://doi.org/10.2762/475831

[11] Euroopan komissio (2020). Evaluation of marketing standards. Komission yksiköiden valmisteluasiakirja SWD/2020/0230.

saavutettu tyydyttävä tasapaino yhtäältä tuotteen säilyvyyden varmistamiseen liittyvän kuluttajan edun ja tiettyjen kansallisten erityispiirteiden huomioon ottamista koskevan tarpeen ja toisaalta terveellisemmän ruokavalion (hillot, joiden vapaiden sokereiden määrä on aiempaa pienempi) edistämistä koskevien poliittisten painopisteiden välillä. Arvioinnissa myös todettiin, että kaupan pitämistä koskevat unionin vaatimukset tuovat merkittävää lisäarvoa kansainvälisiin ja yksityisiin kaupan pitämistä koskeviin vaatimuksiin verrattuna, koska i) ne ovat pakollisia ja vaatimuksia on noudatettava koko unionin alueella; ii) ne on räätälöity unionin erityisiin toimintaedellytyksiin ja markkinatilanteeseen ja iii) niissä asetetaan useille tuotteille tiukempia laatuvaatimuksia. Arvioinnissa havaittiin, että joissain nykyisissä vaatimuksissa ei mahdollisesti oteta riittävästi huomioon teknisiä muutoksia ja markkinointistrategioiden ja kuluttajien mieltymysten muutoksia. Tämä koski etenkin mehuja, joiden osalta arvioinnissa havaittiin seuraava ongelma: Direktiivissä 2012/12/EU säädettiin, että sokerien lisääminen hedelmätäysmehuihin ei ollut enää sallittua ja että 28. lokakuuta 2016 jälkeen hedelmätäysmehuista ei ollut enää sallittua käyttää mainintaa ”hedelmätäysmehut eivät sisällä lisättyjä sokereita 28 päivästä huhtikuuta 2015 alkaen”. Muissa hedelmäpohjaisissa juomissa, nektarit mukaan luettuina, voitiin sitä vastoin edelleen käyttää väitettä ”ei lisättyjä sokereita” ja merkintää ”sisältää luontaisesti sokereita”, mikä herättää hämmennystä kuluttajissa ja johtaa epäoikeudenmukaiseen kilpailuun.

- **Sidosryhmien kuuleminen**

Komissio arvioi vuonna 2019 kaupan pitämistä koskevia vaatimuksia ja myös aamiaisdirektiivejä, koska ne rinnastetaan kaupan pitämistä koskeviin vaatimuksiin, ja järjesti julkisen kuulemisen. Äskettäin, 8. kesäkuuta ja 31. elokuuta 2021 välisenä ajanjaksona, komissio järjesti EUSurvey-alustallaan julkisen kuulemisen maataloustuotteiden kaupan pitämistä koskevien unionin vaatimusten tarkistamisesta. Tähän sisältyivät myös aamiaisdirektiivit, koska ne rinnastetaan kaupan pitämistä koskeviin vaatimuksiin. Komissio myös järjesti yhteistyössä Yhteisen tutkimuskeskuksen (JRC) kanssa 9. syyskuuta 2021 teknisen työpajan[12], johon osallistui valittuja asiantuntijoita elintarvikeketjusta, kuluttajaryhmistä, kansalaisjärjestöistä ja tiedeyhteisöstä, ja kuuli jäsenvaltioita 17. syyskuuta ja 14. lokakuuta 2021 välisenä aikana toteutetussa kohdennetussa kuulemisessa. Lisäksi komissio järjesti täydentäviä kuulemisia ja kahdenvälisiä tietojenvaihtoja keskeisten sidosryhmien kanssa sähköpostin ja ad hoc -videokokousten välityksellä.

Hunajan osalta unionin mehiläishoitoala tukee voimakkaasti alkuperämerkintäsääntöjen tiukentamista ja yksittäisten alkuperämaiden mainitsemista hunajasekoituksissa. Hunajan maahantuojat ja pakkaajat korostivat sen tarpeellisuutta, että kaikissa jäsenvaltioissa on yhdenmukaiset toimintaedellytykset ja samat säännöt.

Hedelmätäysmehujen osalta mehuteollisuus tukee sellaisen uuden hedelmätäysmehuryhmän käyttöönottoa, jossa luontaisesti esiintyvä sokeri on poistettu siten, ettei se vaikuta mehun muihin keskeisiin ominaisuuksiin. Toimiala ilmaisi lisäksi kiinnostuksensa siihen, että hedelmätäysmehun tuotenimitystä voitaisiin käyttää myös silloin, kun mehuun on lisätty muita ainesosia ja lisäaineita, kuten mausteita, yrttejä ja kuituja. Tämä kuitenkin muuttaisi hedelmätäysmehujen keskeisiä ominaisuuksia, sillä hedelmätäysmehut ovat valmiste, jotka voivat sisältää vain tiettyjä sallittuja ainesosia ja aineita. Toimiala myös tiedusteli mahdollisuutta mainita merkinnässä, etteivät hedelmätäysmehut sisällä lisättyä sokeria.

[12] Russo, C. ym. (2022). Workshop on Marketing Standards: Benefits and costs of EU marketing standards for agri-food products. JRC Technical Report. Luxemburg: Euroopan unioni. https://doi.org/10.2760/635080

Hillojen, hyytelöiden ja marmeladien osalta suurimmat valmistajat haluaisivat säilyttää nykytilanteen, kun kyse on näiden valmisteiden hedelmä- ja sokeripitoisuudesta. Hedelmätoimittajat taas kannattavat näiden valmisteiden hedelmäpitoisuuden lisäämistä.

- **Vaikutustenarviointi**

Komissio laati vaikutustenarvioinnin maataloustuotteisiin sovellettavien kaupan pitämistä koskevien unionin vaatimusten tarkistamisesta. Tarkistaminen koskee myös aamiaisdirektiivejä, koska ne rinnastetaan kaupan pitämistä koskeviin vaatimuksiin. Tarkistamisen tarkoituksena on saattaa säännöt ajan tasalle markkinakehityksen kanssa ja varmistaa kestävien tuotteiden lisääntyvä käyttö ja tarjonta.[13] Sääntelyntarkastelulautakunta antoi 21. syyskuuta 2022 vaikutusarviointiraportista myönteisen lausunnon varaumin.[14] Tässä ehdotuksessa esitettävistä muutoksista sääntelyntarkastelulautakunta pyysi, että vaikutustenarviointiraporttia täydennetään perusteelliseen arviointiin valittujen vaatimusten vaihtoehtojen arvioinnin ja vertailun sekä suunniteltujen seurantajärjestelyjen osalta, joita käsiteltiin vaikutustenarviointiraportin asiaa koskevissa osissa.

Hunajan osalta tarkasteltiin seuraavia lähestymistapoja:

- määritteen ”EU:n ulkopuolelta peräisin oleva” korvaamista EU:n ulkopuolisilla alkuperämailla;
- määritteen ”EU:n ulkopuolelta peräisin oleva” korvaamista maantieteellisellä alkuperäalueella;
- kaikkien yksittäisten alkuperämaiden (jäsenvaltiot ja kolmannet maat) pakollista merkitsemistä;
- kaikkien yksittäisten alkuperämaiden (jäsenvaltiot ja kolmannet maat) pakollista merkitsemistä, myös prosenttiosuuksina.

Valitulla lähestymistavalla luodaan oikeusvarmuutta unionin tuottajille ja hunajan maahantuojille. Jäsenvaltiot ja sidosryhmät painottivat useaan otteeseen tarvetta parantaa sekoitusten sisältämän hunajan alkuperästä kuluttajille annettavia tietoja. Kaikki seikat huomioon ottaen valittiin kolmas lähestymistapa, koska se mahdollistaisi alkuperämaiden täsmällisen merkitsemisen ja vastaisi näin kuluttajien kysyntään. Samalla sillä vähennettäisiin kustannuksia ja rasitteita, joita liittyy siihen, että hunajasekoituksissa ilmoitetaan kunkin alkuperämaan tarkka prosenttiosuus. Tämä lähestymistapa on myös unionin kansainvälisten velvoitteiden mukainen.

Hedelmätäysmehujen, joiden sokeripitoisuutta on vähennetty, osalta tarkasteltiin seuraavia lähestymistapoja:

- Vaihtoehto I: hyväksytään hedelmätäysmehujen tietyt käsittelyt niiden luontaisesti sisältämän sokerin vähentämiseksi ja, koska sokeripitoisuus alittaa vähentämisen seurauksena pakollisen tason, lisätään tiivisteestä valmistettujen hedelmätäysmehujen Brix-luvun vähimmäisarvoa koskeva poikkeus (sillä edellytyksellä, että lisätyn veden määrä ei ylitä tiivisteen valmistamiseksi uutettavan veden määrää).
- Vaihtoehto II: hyväksytään tietyt käsittelyt tai lisäainesosat täysmehujen luontaisesti sisältämän sokerin vähentämiseksi, samalla kun säilytetään lopputuotteiden kaikki muut keskeiset fysikaaliset, kemialliset, organoleptiset ja ravitsemukselliset

13 [julkaisutoimisto täydentää]
14 [julkaisutoimisto täydentää]

ominaisuudet (esim. ravinteet, maku ja suutuntuma) hedelmätäysmehua koskevien tuotenimitysten (tiivisteestä valmistettu hedelmätäysmehu jne.) käyttöä varten.

- Vaihtoehto III: sama kuin vaihtoehto II sillä lisäedellytyksellä, että sokerin määrää on vähennetty vähintään 30 prosenttia vastaavaan muuhun tuotteeseen verrattuna ravitsemusväitteistä annetun asetuksen (EY) N:o 1924/2006 mukaisesti.

Kaikki seikat huomioon ottaen valittiin kolmas lähestymistapa, koska se oli tehokkain ja oikeasuhteisin tapa varmistaa, että kuluttaja saa tuotteesta riittävät tiedot ja että tuote on laadukas. Tällä lähestymistavalla luodaan selkeä oikeudellinen kehys, ja se mahdollistaa kaupallisen toiminnan suunnittelun sekä suuremmille toimijoille että pk-yrityksille, jotka kehittävät tätä uutta tuotetta. Se myös mahdollistaa tuoton saamisen näiden tuotteiden tutkimukseen ja kehittämiseen tehtäville investoinneille. Tieteen kehitys mahdollistaa hedelmätäysmehujen, joista on vähennetty sokeria, aitouden todentamisen. Valittu lähestymistapa ei myöskään lisää merkittävästi kansallisten valvontaviranomaisten rasitetta. Sekä kuluttajat että terveysviranomaiset toivovat jalostettujen tuotteiden uudelleenmuokkausta ja etenkin tuotteita, joiden vapaiden sokereiden pitoisuus on pienempi. Valitulla lähestymistavalla vastataan tähän kysyntään. Elintarvikealan toimijat ja kuluttajat ovat jo tottuneet kaikkien tuotteiden tapauksessa vähentämiseen sovellettavaan 30 prosentin raja-arvoon, kun kyse on sokeripitoisuutta koskevista ravitsemusväitteistä. Tästä syystä onkin johdonmukaista käyttää samaa 30 prosentin raja-arvoa hedelmätäysmehuissa, joiden sokeripitoisuutta on vähennetty, eikä sallia mitä tahansa vähennettyä sokeripitoisuutta, joka voisi jopa alittaa 30 prosenttia. Kaikki lähestymistavat palvelevat koko mehualaa, olipa kyse sitten tuotteiden tulevasta tuonnista unionin ulkopuolelta tai niiden tulevasta kaupan pitämisestä unionin sisällä. Niillä on myös myönteinen vaikutus investointien tuoton turvaamiseen ja siten myönteinen taloudellinen vaikutus valmistajien kannalta. Valittu lähestymistapa tarjoaa enemmän markkinoiden segmentointiin liittyviä mahdollisuuksia ja mahdollistaa lopputuotteen laadun suuremman arvostuksen. Varmistamalla, että kuluttajat saavat tuotteita, joiden sokeripitoisuus on pienempi (hedelmätäysmehuja, joiden sokeripitoisuutta on vähennetty ja joiden ravintoprofiili on kokonaisuutena parempi), myötävaikutetaan sen tavoitteen saavuttamiseen, että kuluttajat pystyisivät tekemään tietoon perustuvia, terveellisiä ja kestäviä elintarvikevalintoja. Sama pätee sen varmistamiseen, että tuotenimitykset eivät aiheuta kuluttajissa hämmennystä eivätkä saa valitsemaan tuotetta, joka ei vastaa heidän odotuksiaan. Valitussa lähestymistavassa sallitaan sokerin vähentäminen vähintään 30 prosentilla. Terveysnäkökulma korostuu entistäkin enemmän, koska sokeria vähennettäisiin vähintään 30 prosenttia eikä yhtään vähempää. Tähän lähestymistapaan liittyy kuitenkin se riski, että markkinoilla myytäisiin vähemmän tuotteita, joiden sokeripitoisuus on näin alhainen, sellaisiin lähestymistapoihin verrattuna, jotka eivät mahdollista vähintään 30 prosentin vähennystä. Koska tuotteessa on kuitenkin oltava merkintä sokerin vähentämisestä, kuluttajien olisi helpompi havaita vähennettyä sokeria koskeva tuotteen ominaisuus. Suoria ympäristövaikutuksia ei ole odotettavissa, koska yksikään luontaisten sokereiden vähentämiseen käytettävistä menetelmistä ei tiettävästi edellytä sellaisten tuotteiden käyttöä, joilla on merkittäviä ympäristövaikutuksia tai jotka kuluttavat erityisen paljon energiaa.

Hillojen osalta tarkasteltiin seuraavia lähestymistapoja:

- poistetaan kokonaan kokonaissokereiden vaadittu vähimmäismäärä;
- alennetaan kokonaissokereiden vaadittua vähimmäismäärää ja vahvistetaan vähimmäismääräksi esimerkiksi 55 prosenttia, kuten Ranskassa, Saksassa ja Alankomaissa on tehty, tai 50 prosenttia;

- nostetaan yleinen vähimmäishedelmäpitoisuus 450 grammaan 1 000 grammassa (nykyisin 350 g / 1 000 g) – tämä pitoisuus on tähän mennessä varattu ”erikoishillolle” ja ”erikoishyytelölle”, mikä näin ollen vähentää vaadittavan liukenevan kuiva-ainepitoisuuden saavuttamiseksi näissä tuotteissa tarvittavan lisätyn sokerin määrää.

Kaikki seikat huomioon ottaen valittiin kolmas lähestymistapa, koska se oli tehokkain ja oikeasuhteisin sen varmistamiseksi, että vaadittavan liukenevan kuiva-ainepitoisuuden saavuttamiseksi näissä tuotteissa tarvittavan lisätyn sokerin määrää vähennetään ja samanaikaisesti säilytetään tuotteen keskeiset ominaisuudet (säilyvyys, koostumus ja suutuntuma). Tämä lähestymistapa merkitsee sitä, että nykyisin ”erikoishillosta” ja ”erikoishyytelöstä” käytetystä hedelmäpitoisuudesta tulee ”hilloista” ja ”hyytelöistä” käytettävä uusi hedelmäpitoisuus. Tuotteiden, joista käytetään nimitystä ”erikoishillo” tai ”erikoishyytelö”, hedelmäpitoisuuden on oltava vieläkin suurempi. Mainittu lähestymistapa on taloudellisesti järkevä vaihtoehto, joka perustuu kysyntälähtöiseen markkinoiden segmentointiin liittyviin näkökohtiin sekä sisämarkkinoiden että kansainvälisen kaupan näkökulmasta tarkasteltuna. Sillä edistetään terveellisempiä ja vähemmän vapaita sokereita sisältävien tuotteiden saantia. Sillä ei lisätä ruokajätteen määrää. Valitulla lähestymistavalla ei myöskään lisätä hallinnollista rasitetta, ja sillä säilytetään nykytilanne, kun kyse on jäsenvaltioiden mahdollisuudesta ottaa huomioon kansalliset mieltymykset ja vähentää hillojen ja hyytelöiden vähimmäissokeripitoisuutta kansallisessa lainsäädännössään.

Tämä lähestymistapa vähentäisi automaattisesti tuotteisiin lisättävää sokeria. Se voisi teoriassa nostaa jalostajien kustannuksia. Lisäyksen arvioidaan kuitenkin olevan hyvin vähäinen, koska valtaosassa unionissa kaupan pidettävistä hilloista hedelmäpitoisuus vastaa jo nykyisin erikoishilloilta vaadittavaa pitoisuutta tai ylittää sen. Toimialalle aiheutuisi jonkin verran kustannuksia kaikkien pakkausmerkintöjen mukauttamisesta. Näitä taloudellisia vaikutuksia voitaisiin lieventää ottamalla käyttöön siirtymäaika uusien sääntöjen soveltamisessa. Hillojen hedelmäpitoisuuden yleisellä nostamisella erikoishilloja vastaavalle tasolle olisi kustannuksiin ja tuotannon järjestämiseen liittyviä vaikutuksia vain niihin valmistajiin, jotka eivät nykyisin valmista erikoishilloja. Tämä johtuu siitä, että niiden olisi mukautettava tuotantoaan hedelmäpitoisuuden lisäämiseksi, jotta ne voisivat edelleen käyttää tuotteistaan tuotenimitystä ”hillo”. Taloudelliset vaikutukset olisivat siten melko vähäiset. Yhteiskunnallisia vaikutuksia tarkasteltaessa tällä lähestymistavalla pyritään vaikuttamaan vapaiden sokereiden määrään hilloissa ja kulutettujen kokonaisten hedelmien määrään muttei valmisteiden säilyvyysaikaan, sillä kokonaissokereiden vähimmäispitoisuus säilyy muuttumattomana. Valitulla lähestymistavalla ei myöskään poistettaisi jäsenvaltioiden mahdollisuutta sallia alhaisempi vähimmäissokeripitoisuus eikä estettäisi sellaisten hillojen kaupan pitämistä, joiden sokeripitoisuus on alhaisempi (ainakin alhaisempi kuin 30 %) ravitsemusväitteistä annetun asetuksen (EY) N:o 1924/2006 mukaisesti. Samassa annoskoossa tämä muutos johtaisi hillojen hedelmäpitoisuuden lisääntymiseen ja vapaiden sokereiden saannin vähenemiseen. Tämän vaihtoehdon tärkein vaikutus olisi se, ettei unionin markkinoilla olisi enää saatavilla valmisteita, jotka on merkitty hilloksi mutta joiden hedelmäpitoisuus on pienempi. Näin tasoa nostettaisiin kautta linjan kuluttajien eduksi ja varmistettaisiin valmisteiden korkeampi laatu. Valitulla vaihtoehdolla ei odoteta olevan suoria ympäristövaikutuksia. Se voi korkeintaan lisätä sellaisten hedelmien menekkiä, jotka eivät enää täytä tuoreiden hedelmien kaupan pitämistä koskevia vaatimuksia, ja vähentää tältä osin ruoan haaskausta. Tätä myönteistä vaikutusta on kuitenkin vaikea arvioida määrällisesti, koska se määräytyy kunkin hedelmälajin ja unionin tuotantoalueen perusteella.

Ehdotuksella mainittujen neljän direktiivin muuttamiseksi ei odoteta olevan suoria ympäristövaikutuksia. Ehdotuksen valmistelussa ei siten ole havaittu ongelmia, joista aiheutuisi merkittävää haittaa ympäristölle tai epäyhtenäisyyttä eurooppalaisen ilmastolain[15] kanssa.

Valittujen lähestymistapojen katsottiin edistävän seuraavien kestävän kehityksen tavoitteiden[16] saavuttamista:

– Kestävän kehityksen tavoite 2 – Poistaa nälkä, saavuttaa ruokaturva, parantaa ravitsemusta ja edistää kestävää maataloutta (2.4 Taata vuoteen 2030 mennessä kestävät ruoantuotantojärjestelmät ja toteuttaa sopeutuvia maanviljelykäytäntöjä, jotka lisäävät tuottavuutta ja tuotantoa, auttavat ekosysteemien suojelussa, vahvistavat kykyä sopeutua ilmastonmuutokseen, äärimmäisiin sääoloihin, kuivuuteen, tulviin ja muihin tuhoihin ja parantavat asteittain maaperän laatua).

– Kestävän kehityksen tavoite 3 – Taata terveellinen elämä ja hyvinvointi kaiken ikäisille (3.4 Vähentää vuoteen 2030 mennessä kolmanneksella tarttumattomien tautien aiheuttamia ennenaikaisia kuolemia ennaltaehkäisyn ja hoidon avulla sekä edistää henkistä terveyttä ja hyvinvointia).

– Kestävän kehityksen tavoite 8 – Edistää kaikkia koskevaa kestävää talouskasvua, täyttä ja tuottavaa työllisyyttä sekä säällisiä työpaikkoja (8.2 Saavuttaa korkeampi taloudellisen tuottavuuden taso monipuolistamisen, teknologian uudistamisen ja innovaatioiden avulla, esimerkiksi panostamalla lisäarvoa luoviin ja työvoimavaltaisiin aloihin).

– Kestävän kehityksen tavoite 12 – Varmistaa kulutus- ja tuotantotapojen kestävyys (12.8 Varmistaa vuoteen 2030 mennessä, että kestävästä kehityksestä ja luontoa suosivista elämäntavoista ollaan tietoisia kaikkialla).

Ehdotus koskee määritelmiä koskevia sääntöjä, nimityksiä, yhteisiä sääntöjä kyseisten valmisteiden koostumuksesta ja merkintävaatimuksia hunajalle, hedelmätäysmehuille ja hilloille. Sillä ei ole tarkoitus muuttaa automaatioprosesseja, joita elintarviketeollisuudessa tai viranomaisilla on käytössä tai joita ne ottavat käyttöön kyseisten valmisteiden valmistusta tai laadunvalvontaa varten. Tässä mielessä ehdotuksen ei odoteta vaikuttavan ”oletusarvona digitaalisuus” -periaatteeseen[17].

• **Sääntelyn toimivuus ja yksinkertaistaminen**

Mahdollisuus hunajaa, hilloja, hyytelöitä ja marmeladeja, hedelmätäysmehuja ja tiettyjä vastaavia valmisteita sekä kuivattua säilöttyä maitoa koskevien sääntöjen yksinkertaistamiseen todettiin arvioinnissa vähäiseksi, kun otetaan huomioon kaupan pitämistä koskevien unionin vaatimusten noudattamisesta aiheutuvat verrattain alhaiset kustannukset ja se, että kuullut sidosryhmät (elinkeinoelämän toimijat ja toimivaltaiset viranomaiset) eivät tuoneet esille mitään säännösten päällekkäisyyksiä tai turhia säännöksiä, mistä voisi aiheutua tarpeettomia kustannuksia. Tämän perusteella ehdotukselta ei voida odottaa politiikan toimeenpanoon liittyviä tehokkuushyötyjä tai yksinkertaistamista.

---

15 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2021/1119, annettu 30 päivänä kesäkuuta 2021, puitteiden vahvistamisesta ilmastoneutraaliuden saavuttamiseksi sekä asetusten (EY) N:o 401/2009 ja (EU) 2018/1999 muuttamisesta (EUVL L 243, 9.7.2021, s. 1).

16 https://undocs.org/A/RES/71/313.

17 *Komission tiedonanto – 2030 digitaalinen kompassi: eurooppalainen lähestymistapa digitaalista vuosikymmentä varten*, COM(2021) 118.

- **Perusoikeudet**

Tarkistuksessa kunnioitetaan Euroopan unionin perusoikeuskirjassa (51 ja 52 artiklassa) taattuja oikeuksia; kaupan pitämistä koskevien EU:n vaatimusten, aamiaisdirektiivit mukaan luettuina, muodostama tehokas järjestelmä etenkin edistää sidosryhmien mahdollisuuksia harjoittaa elinkeinoa tasapuolisin toimintaedellytyksin sisämarkkinoilla (16 artikla), samalla kun sillä suojellaan kuluttajien etuja ja myötävaikutetaan heidän odotustensa täyttymiseen.

4. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Ehdotus ei vaikuta Euroopan unionin talousarvioon.

5. LISÄTIEDOT

- **Täytäntöönpanosuunnitelmat, seuranta, arviointi ja raportointijärjestelyt**

Täytäntöönpanosuunnitelmaa ei pidetä tarpeellisena näiden tarkistusten yhteydessä, koska jäsenvaltioilla on pitkä kokemus kyseisten neljän aamiaisdirektiivin täytäntöönpanosta ja ehdotetut tarkistukset ovat pitkälti teknisiä.

Tarkistamisen yhteydessä kyseisiin neljään aamiaisdirektiiviin tehtävien tärkeimpien muutosten vaikutusta arvioidaan seuraavasti:

Hunajasekoitusten yksityiskohtaisten alkuperämerkintöjen vaikutusta EU:n hunajamarkkinoihin arvioidaan seuraamalla erilaisilla alkuperämerkinnöillä kaupan pidettävän hunajan myynnin kehitystä. Näitä tietoja ei ole saatavilla järjestelmällisesti, joten tarvitaan edustava markkinatutkimus. Ihannetapauksessa komissio perustaa tällaisen tutkimuksen yksittäisiltä jäsenvaltioilta saataviin tietoihin.

Direktiivissä 2001/112/EY käyttöön otettavan uuden valmisteryhmän vaikutusta arvioidaan seuraamalla, miten hedelmätäysmehujen, joiden sokeripitoisuutta on vähennetty, myynti ja markkinaosuudet unionissa kehittyvät keskipitkällä aikavälillä. Tähän käytetään markkinaraportteja ja Euromonitorin tietoja, jotta voidaan arvioida hedelmätäysmehujen, joiden sokeripitoisuutta on vähennetty, käyttöä ja kuluttajien kiinnostusta niihin.

Hillojen ja hyytelöiden koostumuksen tarkistamisen vaikutusta arvioidaan tarkastelemalla säännöllisin väliajoin hillojen ja muiden direktiivin soveltamisalaan kuuluvien valmisteiden myyntiä muihin levitettäviin valmisteisiin tai muihin hedelmäpohjaisiin valmisteisiin verrattuna. Sitä voidaan niin ikään arvioida ulottamalla nykyiset tutkimukset, kuten hedelmien ja kasvisten kulutusta koskeva Eurostatin tutkimus, ja kansalliset ravitsemustutkimukset koskemaan muita hedelmiä sisältäviä valmisteita, jotta voidaan arvioida hillojen ja hyytelöiden kulutusta unionissa.

Komissio käyttää lisäksi nykyisiä kanavia seuratakseen yleisesti kaupan pitämisen vaatimusten täytäntöönpanoa ja kerätäkseen tietoja siitä, miten toimijat panevat aamiaisdirektiivien ehdotetut tarkistukset täytäntöön markkinoilla, miten kuluttajat mieltävät ne, miten viranomaiset valvovat niitä ja mikä on niiden yleinen lisäarvo. Tähän sisältyy säännöllinen keskustelu vaatimuksista maataloustuotteiden yhteistä markkinajärjestelyä käsittelevässä asiantuntijaryhmässä, johon osallistuu edustajia jäsenvaltioiden viranomaisista, sekä asianomaisten sidosryhmien kanssa käytävässä kansalaisvuoropuheluryhmässä. Näitä tietoja käytetään sitten muiden tietojen ohella tutkimuksessa, jonka komissio aikoo tehdä keskipitkällä aikavälillä kaupan pitämistä koskevien vaatimusten (myös aamiaisdirektiivien) toiminnasta ja niiden myötävaikutuksesta markkinoiden toimintaan.

- **Selittävät asiakirjat (direktiivien osalta)**

Tässä ehdotuksessa ei edellytetä selittäviä asiakirjoja direktiivin saattamisesta osaksi kansallista lainsäädäntöä, koska se on riittävän itsenäinen.

- **Ehdotukseen sisältyvien säännösten yksityiskohtaiset selitykset**

Direktiivin 2001/110/EY 2 artiklan 4 kohdan mukaan merkinnässä on ilmoitettava yksi tai useampi alkuperämaa, josta hunaja on kerätty. Lisäksi siinä säädetään, että jos hunaja on peräisin useammasta kuin yhdestä jäsenvaltiosta tai kolmannesta maasta, alkuperämaiden merkintä voidaan korvata tapauksen mukaan jollakin seuraavista merkinnöistä: ”EU:sta peräisin olevan hunajan sekoitus”, ”EU:n ulkopuolelta peräisin olevan hunajan sekoitus” tai ”EU:sta ja EU:n ulkopuolelta peräisin olevan hunajan sekoitus”. Kun otetaan huomioon Pellolta pöytään -strategian tavoite auttaa kuluttajia tekemään tietoon perustuvia valintoja, myös ruokansa alkuperän suhteen, ja turvata sisämarkkinoiden tehokas toiminta koko unionissa yhdenmukaistamalla merkintäsääntöjä liittyvä etu, on asianmukaista tarkistaa hunajan alkuperämerkintöjä koskevia sääntöjä ja säätää, että pakkauksessa olisi mainittava hunajan alkuperämaa tai -maat. Kun otetaan huomioon vain yhden hunaja-annoksen sisältävien pakkausten (aamiaispakkausten) pienentynyt koko ja tästä seuraavat tekniset vaikeudet, jos hunaja on peräisin useammasta kuin yhdestä maasta, on aiheellista vapauttaa nämä pakkaukset velvoitteesta mainita kaikki yksittäiset alkuperämaat.

Direktiiviä 2001/112/EY muutettiin vuonna 2012 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2012/12/EU, jotta se vastaisi sallittuja ainesosia koskevia uusia, esimerkiksi sokereiden lisäämistä koskevia sääntöjä, koska sokereiden lisääminen hedelmätäysmehuihin ei enää ole sallittua. Kun otetaan huomioon tämä hedelmätäysmehuille säädettyjen koostumusvaatimusten muuttuminen, hedelmätäysmehualan sallittiin käyttää vain yhden vuoden ajan mainintaa, jossa todettiin, että hedelmätäysmehut eivät sisällä lisättyjä sokereita. Tämän tarkoituksena oli antaa kuluttajille tietoa ja mahdollisuus tehdä välitön ja selvä ero hedelmätäysmehujen ja muiden samankaltaisten valmisteiden välillä valmisteisiin lisättyjen sokereiden osalta. Ajanjakso osoittautui kuitenkin tiedottamisen kannalta lyhyeksi, eikä tieto siitä, että sallittuja ainesosia koskevien uusien sääntöjen mukaan sokereiden lisääminen hedelmätäysmehuihin ei enää ole sallittua, välittynyt riittävällä tavalla yleisölle. Tämän seurauksena joillekin kuluttajille ja terveydenhuollon ammattilaisille ei ole edelleenkään selvää, että hedelmänektareista poiketen hedelmätäysmehut eivät voi sisältää lisättyä sokeria.

Direktiivin 2001/112/EY liitteessä I olevan II osan 2 kohdan viidennen luetelmakohdan mukaisesti hedelmänektareissa, jotka eivät sisällä lisättyjä sokereita eivätkä makeutusaineita, voitaisiin puolestaan esittää ravitsemusväite ”ei lisättyjä sokereita” tai mikä tahansa muu väite, jolla on kuluttajalle oletettavasti sama merkitys, sekä maininta ”sisältää luontaisesti sokereita”. Tämä seikka ja se, että hedelmätäysmehuissa ei voida käyttää sokereita koskevaa ravitsemusväitettä eikä mainintaa ”sisältää luontaisesti sokereita”, on saattanut johtaa kuluttajia harhaan. Tutkimukset ovat nimittäin osoittaneet, että ravitsemuskoostumukseltaan samanlaisista tai hyvin samankaltaisista tuotteista kuluttajat valitsevat mieluiten tuotteen, jossa esitetään ravitsemusväite.

Näin ollen, kun otetaan huomioon etenkin se, että kuluttajat ovat yhä tietoisempia sokerin kulutukseen liittyvistä terveyshaitoista, on tarkoituksenmukaista tarkistaa sääntöjä sokeria koskevien mainintojen käytöstä hedelmämehuissa, jotta kuluttajat voivat tehdä tietoon perustuvia valintoja. Onkin aiheellista ottaa uudelleen käyttöön, ilman aikarajoitusta, alan mahdollisuus käyttää mainintaa, jonka mukaan hedelmätäysmehut eivät sisällä lisättyjä sokereita.

Teknisen edistyksen tuloksena on kehitetty tai kehitteillä uusia jalostustekniikoita hedelmätäysmehujen ja tiivisteestä valmistettujen hedelmätäysmehujen luontaisesti sisältämien sokereiden poistamiseksi. Näin pyritään vastaamaan kuluttajien kasvavaan kysyntään tuotteille, joiden sokeripitoisuus on alhaisempi. Vaikka tällaisia tuotteita voidaan pitää kaupan unionissa siltä osin kuin ne ovat asiaa koskevan lainsäädännön mukaisia, niistä ei voida käyttää tuotenimitystä ”hedelmätäysmehu” tai ”tiivisteestä valmistettu hedelmätäysmehu”, sillä näiden valmisteiden saamiseksi on käytetty muita kuin direktiivin 2001/112/EY liitteessä I olevan II osan 3 kohdassa sallittuja käsittelyjä ja niiden kokonaissokeripitoisuus (Brix-luvun arvo) on alhaisempi kuin hedelmästä uutetun mehun Brix-luvun arvo.

Tällaisia tuotteita on yhä enemmän saatavilla unionin markkinoilla. Jotta voidaan helpottaa niiden sisämarkkinoille saattamista ja ottaa samalla huomioon tarve kannustaa valmisteen uudelleenmuokkaamiseen hedelmätäysmehujen sisältämien sokereiden määrän pienentämiseksi, on aiheellista ottaa käyttöön uusi valmisteryhmä hedelmätäysmehuille, joiden luontaisesti sisältämät sokerit on osittain poistettu mutta joiden kaikki muut keskeiset fysikaaliset, kemialliset, organoleptiset ja ravitsemukselliset ominaisuudet on säilytetty. Näistä valmisteista olisi käytettävä tuotenimitystä ”hedelmätäysmehu, jonka sokeripitoisuutta on vähennetty” tai ”tiivisteestä valmistettu hedelmätäysmehu, jonka sokeripitoisuutta on vähennetty”. Niiden Brix-luvun arvon olisi lisäksi oltava alhaisempi kuin hedelmästä uutetun mehun Brix-luvun arvo. On myös asianmukaista vahvistaa säännöt näiden valmisteiden sallituista ainesosista sekä sallituista käsittelyistä ja aineista. On odotettavissa, että teknisen edistyksen seurauksena kehitetään uusia jalostustekniikoita. Direktiivin 2001/112/EY 7 ja 7 a artiklan mukaan komissiolla on valta hyväksyä delegoituja säädöksiä, joissa vahvistetaan muun muassa direktiivin liitteessä I olevan II osan 3 kohtaan sisältyvät sallitut käsittelyt, jotta säännökset voidaan saattaa asianomaisten kansainvälisten standardien kehityksen mukaisiksi ja ottaa huomioon tekninen edistys etenkin hedelmätäysmehujen sokeripitoisuuden vähentämisen osalta.

Direktiivin 2001/112/EY liitteen I mukaisesti hedelmänektarit voivat sisältää lisättyjä sokereita ja/tai hunajaa. Hedelmien tuotannon ja kaupan pitämisen tukemiseksi ja nektarien vähimmäislaadun parantamiseksi sokereiden ja/tai hunajan, joita voidaan lisätä hedelmänektareihin, jotka eivät luontaisesti ole kovinkaan happamia ja jotka kelpaavat nautittavaksi sellaisinaan, osuutta olisi alennettava.

Direktiivin 2001/112/EY liitteessä I olevan II osan 3 kohdassa säädetään hedelmätäysmehujen ja tiettyjen vastaavien valmisteiden sallituista käsittelyistä ja aineista. Auringonkukansiemenistä saatavaa proteiinia käytetään yhä enemmän suoraan ihmisravinnoksi, ja se on osoittautunut tehokkaaksi hedelmätäysmehujen kirkastamisessa. Tämän kehityksen huomioon ottamiseksi auringonkukansiemenistä saatavat proteiinit olisi lisättävä sallittujen käsittelyjen ja aineiden luetteloon.

Unionissa pidetään kaupan ja kulutetaan yhä enemmän kookoksesta uutettua mehua. Direktiivin 2001/112/EY 3 artiklan 2 kohdan mukaisesti tämän valmisteen virallinen nimi on ”kookosmehu”. Hedelmätäysmehuja ja hedelmänektareita koskevaan yleiseen Codex-standardiin (Codex Stan 247–2005), jonka Codex Alimentarius -komissio hyväksyi 4–9 päivänä heinäkuuta 2005 pidetyssä 28. istunnossaan, sisältyvästä kansainvälisestä standardista kuitenkin ilmenee, että nimitys ”kookosvesi” on synonyymi ”kookosmehulle”, joka on uutettu suoraan kookoksesta puristamatta kookoksen hedelmälihaa. Direktiivin 2001/112/EY saattamiseksi tämän kansainvälisen standardin mukaiseksi on siten aiheellista lisätä sen liitteeseen III erityisnimitys ”coconut water”. Tätä erityisnimitystä voidaan käyttää asianomaisissa virallisissa kielissä. Kookosmehua voidaan saada ennastamalla kookosmehutiivistettä sekoittamalla siihen juomavettä, joten on lisäksi

paikallaan määritellä tälle valmisteelle Brix-luvun vähimmäisarvo kyseisen direktiivin liitteessä V.

Direktiivin 2001/113/EY 2 artiklan 4 kohdan mukaan merkinnässä on ilmoitettava sokerin kokonaispitoisuus, paitsi jos sokerien ravitsemusväite annetaan pakkausmerkinnöissä. Tämä vaatimus oli tiukempi kuin elintarvikkeiden ravintoarvomerkinnöistä 24 päivänä syyskuuta 1990 annetussa neuvoston direktiivissä 90/496/ETY vahvistetut säännöt. Kyseisessä direktiivissä ravintoarvotietojen sisällyttäminen pakattuihin elintarvikkeisiin oli vapaaehtoista, ellei niissä esitetty ravitsemusväitettä, ja jos elintarvikkeessa esitettiin sokereita koskeva ravitsemusväite, siinä oli mainittava sokerin määrä. Direktiivi 90/496/ETY on kumottu ja korvattu elintarviketietojen antamisesta kuluttajille annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1169/2011. Asetuksen (EU) N:o 1169/2011 mukaisesti ravintoarvotietojen antaminen pakkauksessa on nykyisin pakollista. Direktiivissä 2001/113/EY ei siten enää tarvita erityistä säännöstä sokeria koskevista merkinnöistä, ja se on tarkoituksenmukaista poistaa.

Direktiivin 2001/113/EY liitteessä I olevassa I osassa vahvistetaan hillon, hyytelön ja erikoishillon tai -hyytelön valmistuksessa käytettävä hedelmien vähimmäismäärä. Määritteiden ”erikoishillo” ja ”erikoishyytelö” käyttö varataan valmisteille, joiden hedelmäpitoisuus on suurempi kuin ”hillossa” ja ”hyytelössä”. Saman direktiivin liitteessä I olevassa II osassa vahvistetaan pienin mahdollinen liukeneva kuiva-ainepitoisuus (eli sokerit, ovatpa ne täysmehussa luontaisesti esiintyviä tai lisättyjä) näille valmisteille. Hedelmähillojen, -hyytelöiden ja -marmeladien sekä makeutetun kastanjasoseen valmistukseen liittyvien kansallisten perinteiden huomioon ottamiseksi siinä annetaan jäsenvaltioille mahdollisuus sallia alhaisempi pienin mahdollinen liukeneva kuiva-ainepitoisuus.

Jos hillojen ja hyytelöiden valmistukseen käytettävien hedelmien määrää lisätään, lisätyn sokerin, jota tarvitaan pienimmän mahdollisen kuiva-ainepitoisuuden aikaansaamiseksi, määrä näissä valmisteissa pienenee. Jotta voitaisiin edistää enemmän hedelmää sisältävien hillojen valmistusta ja siten tukea hedelmämarkkinoita, samalla kun otetaan huomioon tarve vähentää vapaiden sokereiden määrää, toisin sanoen sekä lisättyjä sokereita että hedelmämehuissa luontaisesti esiintyvää sokeria, direktiivin 2001/113/EY liitteessä I vahvistettua hillon ja erikoishillon valmistuksessa käytettävää hedelmien vähimmäismäärää olisi lisättävä. Jotta voidaan edistää enemmän hedelmää sisältävien hyytelöiden valmistusta ja siten tuetaan hedelmämarkkinoita direktiivin 2001/113/EY liitteessä I vahvistettua hyytelön ja erikoishyytelön valmistuksessa käytettävää hedelmien vähimmäismäärää olisi lisättävä. Samaan tapaan, jotta kuluttajia voitaisiin auttaa tekemään paremmin tietoon perustuvia, terveellisiä elintarvikevalintoja, on aiheellista sallia nimitysten, jotka on varattu direktiivin 2001/113/EY liitteessä I olevassa I osassa sellaisille valmisteille, joiden liukeneva kuiva-ainepitoisuus on alle 60 prosenttia mutta jotka täyttävät asetuksen (EY) N:o 1924/2006 liitteessä säädetyn ravitsemusväitteen ”sokereita vähennetty” soveltamisen edellytykset, käyttö vähennetyn sokerin osalta.

Direktiivin 2001/113/EY liitteessä I rajataan määritteen ”marmeladi” käyttö koskemaan tiettyä sitrushedelmien seosta. Samalla kun direktiivin 2001/113/EY liitteessä I säädettyjä virallisia nimiä on käytetty useissa unionin kielissä kaupankäynnissä siinä tarkoitettujen tuotteiden nimeämiseen, suuri yleisö käyttää määritteitä ”marmeladi” ja ”hillo” yleisesti toistensa synonyymeinä muista hedelmistä kuin sitrushedelmistä valmistetuista hilloista. Näiden käytäntöjen huomioon ottamiseksi tarvittaessa jäsenvaltioiden olisi voitava sallia, että ilmaisua ”marmeladi” käytetään tuotenimityksen ”hillo” vastineena. Jotta kuluttajille ei aiheutuisi sekaannusta, ilmaisua ”sitrusmarmeladi” olisi käytettävä koko unionissa tuotteesta, joka on tähän saakka määritelty ”marmeladiksi”, jotta nämä kaksi valmisteryhmää voidaan

erottaa toisistaan. Tämä vastaa myös hilloja, hyytelöitä ja marmeladeja koskevaan yleiseen Codex-standardiin (Codex Stan 296-2009), jonka Codex Alimentarius -komissio hyväksyi 29 päivänä kesäkuuta – 4 päivänä heinäkuuta 2009 pidetyssä 32. istunnossaan, sisältyvää kansainvälistä standardia, jossa erotetaan sitrusmarmeladi ja muu kuin sitrusmarmeladi. Direktiiviä 2001/113/EY on siten aiheellista tarkistaa vastaavasti tuotenimityksen ”marmeladi” osalta.

Direktiivin 2001/113/EY liitteessä II luetellaan muut ainesosat, joita direktiivin soveltamisalaan kuuluviin tuotteisiin voidaan lisätä. Sitrushedelmien mehua voidaan käyttää happamoittavana aineena muista hedelmistä saadussa hillossa, erikoishillossa, hyytelössä ja erikoishyytelössä. Muusta kuin tiiviisteestä valmistettuun mehuun verrattuna sitrushedelmien mehu vie tiivisteenä vähemmän tilaa, on kevyempää kuljettaa ja vakaampaa, sitä voidaan säilyttää pitempään ja se tarvitsee vähemmän energiaa vesipitoisuuden haihduttamiseksi hillon ja hyytelön lopputuotteen valmistuksessa. Sen käyttö hillossa, erikoishillossa, hyytelössä ja erikoishyytelössä on siten kestävämpää kuin tuoreen sitrushedelmien mehun käyttö. Sitrushedelmämehutiiviste on siten aiheellista lisätä direktiivin 2001/113/EY liitteessä II säädettyyn luetteloon ainesosista, joita kyseisiin tuotteisiin voidaan lisätä.

Direktiivin 2001/114/EY liitteessä I olevassa 3 kohdassa luetellaan käsittelyt, jotka sallitaan säilötyn maidon kuivattamiseksi osittain tai kokonaan. Kuluttajien muuttuviin tarpeisiin vastaamiseksi olisi sallittava käsittely laktoosittomien kuivattujen maitovalmisteiden valmistamiseksi. Lisäksi kyseisen direktiivin liitteeseen II sisältyvä englanninkielinen määrite ”evaporated milk” olisi yhdenmukaistettava maitotiivisteitä koskevassa Codex-standardissa (Codex Stan 281-1971) määriteltyjen kansainvälisten standardien kanssa.

Direktiiveissä 2001/110/EY, 2001/112/EY, 2001/113/EY ja 2001/114/EY viitataan kumottuihin säädöksiin. Myytäväksi tarkoitettujen elintarvikkeiden merkintöjä, esillepanoa ja mainontaa koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 20 päivänä maaliskuuta 2000 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/13/EY kumottiin ja korvattiin asetuksella (EU) N:o 1169/2011. Elintarvikkeissa sallittuja lisäaineita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 21 päivänä joulukuuta 1988 annettu neuvoston direktiivi 89/107/ETY ja elintarvikkeiden muista lisäaineista kuin väri- ja makeutusaineista 20 päivänä helmikuuta 1995 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 95/2/EY kumottiin ja korvattiin elintarvikelisäaineista 16 päivänä joulukuuta 2008 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 1333/2008. Viittaukset mainittuihin direktiiveihin olisi siten korvattava viittauksilla asetuksen (EU) N:o 1169/2011 ja asetuksen (EY) N:o 1333/2008 asiaa koskeviin säännöksiin.

Jotta jäsenvaltiot voisivat hyväksyä tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät kansalliset lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset, olisi sen osaksi kansallista lainsäädäntöä saattamisen määräajaksi säädettävä 18 kuukautta. Jotta toimijoille jäisi riittävästi aikaa mukautua uusiin vaatimuksiin, tämän direktiivin saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä annettuja kansallisia säännöksiä olisi sovellettava vasta 24 kuukauden kuluttua tämän direktiivin voimaantulopäivästä.

On tarpeen säätää asianmukaisista siirtymätoimenpiteistä, jotta voidaan ottaa huomioon niiden talouden toimijoiden edut, jotka saattavat tuotteitaan markkinoille tai merkitsevät ne noudattaen vaatimuksia, jotka ovat voimassa ennen niiden kansallisten säännösten soveltamista, joilla tämä direktiivi saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä. Siksi tässä direktiivissä olisi säädettävä, että kyseisiä tuotteita voidaan edelleen pitää kaupan rajoitetun ajan sen jälkeen, kun määräaika tämän direktiivin saattamiselle osaksi kansallista lainsäädäntöä on päättynyt.

2023/0105 (COD)

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI

hunajasta annetun neuvoston direktiivin 2001/110/EY, elintarvikkeena käytettävistä hedelmätäysmehuista ja tietyistä vastaavista valmisteista annetun neuvoston direktiivin 2001/112/EY, elintarvikkeina käytettävistä hedelmähilloista, hyytelöistä ja marmeladeista sekä makeutetusta kastanjasoseesta annetun neuvoston direktiivin 2001/113/EY ja tietyistä osittain tai kokonaan kuivatuista elintarvikkeena käytettävistä säilötyistä maidoista annetun neuvoston direktiivin 2001/114/EY muuttamisesta

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 43 artiklan 2 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen, kun esitys lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon[1],

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon[2],

noudattavat tavallista lainsäätämisjärjestystä,

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Komission 11. joulukuuta 2019 annetussa tiedonannossa ”Euroopan vihreän kehityksen ohjelma” asetettujen tavoitteiden mukaisesti komissio antoi 20. toukokuuta 2020 tiedonannon ”Pellolta pöytään -strategia oikeudenmukaista, terveyttä edistävää ja ympäristöä säästävää elintarvikejärjestelmää varten”, jäljempänä ’Pellolta pöytään -strategia’, jossa se ilmoitti toimenpiteistä terveellisempää ja kestävämpää EU:n elintarvikejärjestelmää varten. Osana näitä toimenpiteitä komissio pyrkii edistämään hyvin sokeripitoisten elintarvikkeiden uudelleenmuokkausta ja helpottamaan kestäväpohjaisiin ruokavalioihin siirtymistä. Jotta kuluttajat pystyisivät tekemään tietoon perustuvia, terveellisiä ja kestäviä elintarvikevalintoja, komissio myös ilmoitti pakollisten alkuperä- tai lähtöisyysmerkintöjen mahdollisesta ulottamisesta koskemaan tiettyjä tuotteita, samalla kun otetaan kaikilta osin huomioon vaikutukset sisämarkkinoihin.

(2) Neuvoston direktiivissä 2001/110/EY[3] vahvistetaan hunajan määritelmät, nimitykset, koostumusta koskevat yhteiset säännöt ja merkintävaatimukset.

(3) Ottaen huomioon hunajan laadun ja sen alkuperän välisen läheisen yhteyden ja sen, ettei kuluttajia pidä johtaa harhaan tuotteen laadun suhteen, direktiivissä 2001/110/EY

[1] EUVL C […], […], s. […].
[2] EUVL C […], […], s. […].
[3] Neuvoston direktiivi 2001/110/EY, annettu 20 päivänä joulukuuta 2001, hunajasta (EYVL L 10, 12.1.2002, s. 47).

vahvistetaan säännöt alkuperämaan tai -maiden, josta tai joista hunaja on kerätty, merkitsemiselle. Kyseisen direktiivin 2 artiklan 4 kohdassa etenkin edellytetään, että merkinnässä on ilmoitettava yksi tai useampi alkuperämaa, josta hunaja on kerätty. Lisäksi siinä säädetään, että jos hunaja on peräisin useammasta kuin yhdestä jäsenvaltiosta tai kolmannesta maasta, alkuperämaiden merkintä voidaan korvata tapauksen mukaan jollakin seuraavista merkinnöistä: ”EU:sta peräisin olevan hunajan sekoitus”, ”EU:n ulkopuolelta peräisin olevan hunajan sekoitus” tai ”EU:sta ja EU:n ulkopuolelta peräisin olevan hunajan sekoitus”. Jäsenvaltioiden tämän perusteella antamat erilaiset säännöt ovat saattaneet johtaa kuluttajia harhaan ja haitata sisämarkkinoiden toimintaa. Kun otetaan huomioon Pellolta pöytään -strategian tavoite auttaa kuluttajia tekemään tietoon perustuvia valintoja, myös ruokansa alkuperän suhteen, ja turvata sisämarkkinoiden tehokas toiminta koko unionissa yhdenmukaistamalla merkintäsääntöjä liittyvä etu, on asianmukaista tarkistaa hunajan alkuperämerkintöjä koskevia sääntöjä ja säätää, että pakkauksessa olisi mainittava hunajan alkuperämaa tai -maat. Kun otetaan huomioon vain yhden hunaja-annoksen sisältävien pakkausten (aamiaispakkausten) pienentynyt koko ja tästä seuraavat tekniset vaikeudet, onkin aiheellista vapauttaa nämä pakkaukset velvoitteesta mainita kaikki yksittäiset alkuperämaat, jos hunaja on peräisin useammasta kuin yhdestä maasta.

(4) Neuvoston direktiivissä 2001/112/EY[4] vahvistetaan olennaiset vaatimukset, joiden on täytyttävä elintarvikkeena käytettävien hedelmätäysmehujen ja tiettyjen vastaavien valmisteiden valmistuksen, koostumuksen ja merkintöjen osalta, jotta voidaan suojella kuluttajien etuja ja lisätä näiden valmisteiden vapaata liikkuvuutta.

(5) Direktiiviä 2001/112/EY muutettiin vuonna 2012 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2012/12/EU[5], jotta se vastaisi sallittuja ainesosia koskevia uusia, esimerkiksi sokereiden lisäämistä koskevia sääntöjä, koska sokereiden lisääminen hedelmätäysmehuihin ei enää ollut sallittua. Kun otetaan huomioon tämä hedelmätäysmehuille säädettyjen koostumusvaatimusten muuttuminen, hedelmätäysmehualan sallittiin käyttää vain yhden vuoden ajan mainintaa, jossa todettiin, että hedelmätäysmehut eivät sisällä lisättyjä sokereita. Tämän tarkoituksena oli antaa kuluttajille tietoa ja mahdollisuus tehdä välitön ja selvä ero hedelmätäysmehujen ja muiden samankaltaisten valmisteiden välillä valmisteisiin lisättyjen sokereiden osalta. Ajanjakso osoittautui kuitenkin tiedottamisen kannalta lyhyeksi, eikä tieto siitä, että sallittuja ainesosia koskevien uusien sääntöjen mukaan sokereiden lisääminen hedelmätäysmehuihin ei enää ole sallittua, välittynyt riittävällä tavalla yleisölle. Tämän seurauksena joillekin kuluttajille ja terveydenhuollon ammattilaisille ei ole edelleenkään selvää, että hedelmänektareista poiketen hedelmätäysmehut eivät voi sisältää lisättyä sokeria.

(6) Direktiivin 2001/112/EY liitteessä I olevan II osan 2 kohdan viidennen luetelmakohdan mukaisesti hedelmänektareissa, jotka eivät sisällä lisättyjä sokereita eivätkä makeutusaineita, voitaisiin puolestaan esittää ravitsemusväite ”ei lisättyjä sokereita” tai mikä tahansa muu väite, jolla on kuluttajalle oletettavasti sama merkitys, sekä maininta ”sisältää luontaisesti sokereita”, jotka mainitaan Euroopan parlamentin

---

4 Neuvoston direktiivi 2001/112/EY, annettu 20 päivänä joulukuuta 2001, elintarvikkeena käytettävistä hedelmätäysmehuista ja tietyistä vastaavista valmisteista (EYVL L 10, 12.1.2002, s. 58).

5 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2012/12/EU, annettu 19 päivänä huhtikuuta 2012, elintarvikkeena käytettävistä hedelmätäysmehuista ja tietyistä vastaavista valmisteista annetun neuvoston direktiivin 2001/112/EY muuttamisesta (EUVL L 115, 27.4.2012, s. 1).

ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1924/2006[6] liitteessä. Tämä seikka ja se, että hedelmätäysmehuissa ei voida käyttää sokereita koskevaa ravitsemusväitettä eikä mainintaa ”sisältää luontaisesti sokereita”, on saattanut johtaa kuluttajia harhaan. Tutkimukset ovat nimittäin osoittaneet, että ravitsemuskoostumukseltaan samanlaisista tai hyvin samankaltaisista tuotteista kuluttajat valitsevat mieluiten tuotteen, jossa esitetään ravitsemusväite.

(7) Näin ollen, kun otetaan huomioon etenkin se, että kuluttajat ovat yhä tietoisempia sokerin kulutukseen liittyvistä terveyshaitoista, on tarkoituksenmukaista tarkistaa sääntöjä sokeria koskevien mainintojen käytöstä hedelmämehuissa, jotta kuluttajat voivat tehdä tietoon perustuvia valintoja. Onkin aiheellista ottaa uudelleen käyttöön, ilman aikarajoitusta, alan mahdollisuus käyttää mainintaa, jonka mukaan hedelmätäysmehut eivät sisällä lisättyjä sokereita.

(8) Teknisen edistyksen tuloksena on kehitetty tai kehitteillä uusia jalostustekniikoita hedelmätäysmehujen ja tiivisteestä valmistettujen hedelmätäysmehujen luontaisesti sisältämien sokereiden poistamiseksi kokonaan tai osittain. Näin pyritään vastaamaan kuluttajien kasvavaan kysyntään tuotteille, joiden sokeripitoisuus on alhaisempi. Tällaisia valmisteita voidaan pitää kaupan unionissa siltä osin kuin ne ovat sovellettavan lainsäädännön mukaisia. Nämä valmisteet saadaan kuitenkin soveltamalla käsittelyä, joka ei lukeudu direktiivin 2001/112/EY liitteessä I olevan II osan 3 kohdassa sallittuihin käsittelyihin, ja niiden kokonaissokeripitoisuus, joka tunnetaan vesiliuoksen sokeripitoisuutena (Brix-luku), on alhaisempi kuin hedelmästä uutetun mehun vastaava pitoisuus. Niistä ei tämän vuoksi saa käyttää tuotenimitystä ”hedelmätäysmehu” tai ”tiivisteestä valmistettu hedelmätäysmehu”.

(9) Tällaisia valmisteita on yhä enemmän saatavilla unionin markkinoilla. Jotta voidaan helpottaa näiden valmisteiden sisämarkkinoille saattamista ja ottaa samalla huomioon tarve kannustaa valmisteiden uudelleenmuokkaamiseen hedelmätäysmehujen sisältämien sokereiden määrän pienentämiseksi, olisi otettava käyttöön uusi valmisteryhmä hedelmätäysmehuille, joiden luontaisesti sisältämät sokerit on poistettu kokonaan tai osittain mutta joiden kaikki muut keskeiset fysikaaliset, kemialliset, organoleptiset ja ravitsemukselliset ominaisuudet on säilytetty. Näistä valmisteista olisi käytettävä tuotenimitystä ”hedelmätäysmehu, jonka sokeripitoisuutta on vähennetty” tai ”tiivisteestä valmistettu hedelmätäysmehu, jonka sokeripitoisuutta on vähennetty”. Niiden Brix-luvun arvon olisi lisäksi oltava alhaisempi kuin hedelmästä uutetun mehun Brix-luvun arvo. Jotta voidaan varmistaa yhdenmukaisuus asetuksen (EY) N:o 1924/2006 kanssa, sokeripitoisuutta olisi alennettava vähintään 30 prosenttia hedelmätäysmehuun ja tiivisteestä valmistettuun hedelmätäysmehuun verrattuna. Näin ollen on aiheellista lisätä direktiivin 2001/112/EY liitteessä I olevaan I osaan uusi valmisteryhmä ja vahvistaa säännöt näiden valmisteiden sallituista ainesosista, käsittelyistä ja aineista.

(10) Direktiivin 2001/112/EY liitteen I mukaisesti hedelmänektarit voivat sisältää lisättyjä sokereita ja/tai hunajaa. Hedelmien tuotannon ja kaupan pitämisen tukemiseksi sokereiden ja/tai hunajan, joita voidaan lisätä hedelmänektareihin, jotka eivät luontaisesti ole kovinkaan happamia ja jotka kelpaavat nautittavaksi sellaisinaan, osuutta olisi alennettava. Näin otettaisiin huomioon tarve edistää tuotteiden uudelleenmuokkausta hedelmänektareiden sisältämien sokereiden määrän vähentämiseksi.

---

[6] Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1924/2006, annettu 20 päivänä joulukuuta 2006, elintarvikkeita koskevista ravitsemus- ja terveysväitteistä (EUVL L 404, 30.12.2006, s. 9).

(11) Direktiivin 2001/112/EY liitteessä I olevan II osan 3 kohdassa säädetään hedelmätäysmehujen ja tiettyjen vastaavien valmisteiden sallituista käsittelyistä ja aineista. Auringonkukansiemenistä saatavaa proteiinia käytetään yhä enemmän suoraan ihmisravinnoksi, ja se on osoittautunut tehokkaaksi hedelmätäysmehujen kirkastamisessa. Tämän kehityksen huomioon ottamiseksi auringonkukansiemenistä saatavat proteiinit olisi lisättävä sallittujen käsittelyjen ja aineiden luetteloon.

(12) Unionissa pidetään kaupan ja kulutetaan yhä enemmän kookoksesta uutettua mehua. Direktiivin 2001/112/EY 3 artiklan 2 kohdan mukaisesti tämän valmisteen virallinen nimi on ”kookosmehu”. Hedelmätäysmehuja ja hedelmänektareita koskevaan yleiseen Codex-standardiin (Codex Stan 247–2005), jonka Codex Alimentarius -komissio hyväksyi 4–9 päivänä heinäkuuta 2005 pidetyssä 28. istunnossaan, sisältyvästä kansainvälisestä standardista kuitenkin ilmenee, että nimitys ”kookosvesi” on synonyymi ”kookosmehulle”, joka on uutettu suoraan kookoksesta puristamatta kookoksen hedelmälihaa. Direktiivin 2001/112/EY saattamiseksi tämän kansainvälisen standardin mukaiseksi on siten aiheellista lisätä sen liitteeseen III erityisnimitys ”coconut water”. Jotta varmistetaan, että kaikkien kuluttajien unionissa on helppo ymmärtää erityisnimitys, on aiheellista säätää mahdollisuudesta käyttää nimitystä ”coconut water” unionin virallisissa kielissä. Kookosmehua voidaan saada ennastamalla kookosmehutiivistettä sekoittamalla siihen juomavettä, joten on lisäksi paikallaan määritellä tälle valmisteelle Brix-luvun vähimmäisarvo kyseisen direktiivin liitteessä V.

(13) Neuvoston direktiivissä 2001/113/EY[7] vahvistetaan olennaiset vaatimukset, joiden on täytyttävä elintarvikkeina käytettävien hedelmähillojen, hyytelöiden ja marmeladien sekä makeutetun kastanjasoseen valmistuksen, koostumuksen ja merkintöjen osalta.

(14) Direktiivin 2001/113/EY 2 artiklan 4 kohdan mukaan merkinnässä on ilmoitettava sokerin kokonaispitoisuus, paitsi jos sokerien ravitsemusväite annetaan pakkausmerkinnöissä. Tämä vaatimus oli tiukempi kuin direktiivissä 90/496/ETY[8] vahvistetut säännöt. Kyseisessä direktiivissä ravintoarvotietojen sisällyttäminen pakattuihin elintarvikkeisiin oli vapaaehtoista, ellei niissä esitetty ravitsemusväitettä, ja jos elintarvikkeessa esitettiin sokereita koskeva ravitsemusväite, siinä oli mainittava sokerin määrä. Direktiivi 90/496/ETY on kumottu ja korvattu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1169/2011[9]. Kyseisen asetuksen mukaisesti ravintoarvotietojen antaminen pakkauksessa on nykyisin pakollista. Direktiivissä 2001/113/EY ei siten enää tarvita erityistä säännöstä sokeria koskevista merkinnöistä, ja se on tarkoituksenmukaista poistaa.

(15) Direktiivin 2001/113/EY liitteessä I olevassa I osassa vahvistetaan hillon, hyytelön ja erikoishillon tai -hyytelön valmistuksessa käytettävä hedelmien vähimmäismäärä. Määritteiden ”erikoishillo” ja ”erikoishyytelö” käyttö varataan valmisteille, joiden hedelmäpitoisuus on suurempi kuin ”hillossa” ja ”hyytelössä”. Samassa liitteessä

---

7 Neuvoston direktiivi 2001/113/EY, annettu 20 päivänä joulukuuta 2001, elintarvikkeina käytettävistä hedelmähilloista, hyytelöistä ja marmeladeista sekä makeutetusta kastanjasoseesta (EYVL L 10, 12.1.2002, s. 67).

8 Neuvoston direktiivi 90/496/ETY, annettu 24 päivänä syyskuuta 1990, elintarvikkeiden ravintoarvomerkinnöistä (EYVL L 276, 6.10.1990, s. 40).

9 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1169/2011, annettu 25 päivänä lokakuuta 2011, elintarviketietojen antamisesta kuluttajille, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EY) N:o 1924/2006 ja (EY) N:o 1925/2006 muuttamisesta sekä komission direktiivin 87/250/ETY, neuvoston direktiivin 90/496/ETY, komission direktiivin 1999/10/EY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/13/EY, komission direktiivien 2002/67/EY ja 2008/5/EY sekä komission asetuksen (EY) N:o 608/2004 kumoamisesta (EUVL L 304, 22.11.2011, s. 18).

olevassa II osassa vahvistetaan pienin mahdollinen liukeneva kuiva-ainepitoisuus (ts. sokerit, ovatpa ne täysmehussa luontaisesti esiintyviä tai lisättyjä) näille valmisteille. Hedelmähillojen, -hyytelöiden ja -marmeladien sekä makeutetun kastanjasoseen valmistukseen liittyvien kansallisten perinteiden huomioon ottamiseksi siinä annetaan jäsenvaltioille mahdollisuus sallia alhaisempi pienin mahdollinen liukeneva kuiva-ainepitoisuus.

(16) Jos hillojen ja hyytelöiden valmistukseen käytettävien hedelmien määrää lisätään, lisätyn sokerin, jota tarvitaan pienimmän mahdollisen kuiva-ainepitoisuuden aikaansaamiseksi, määrä näissä valmisteissa pienenee. Jotta voidaan edistää enemmän hedelmää sisältävien hillojen valmistusta ja siten tuetaan hedelmämarkkinoita, samalla kun otetaan huomioon tarve vähentää vapaiden sokereiden määrää, direktiivin 2001/113/EY liitteessä I vahvistettua hillon ja erikoishillon valmistuksessa käytettävää hedelmien vähimmäismäärää olisi lisättävä. Jotta voidaan edistää enemmän hedelmää sisältävien hyytelöiden valmistusta ja siten tuetaan hedelmämarkkinoita direktiivin 2001/113/EY liitteessä I vahvistettua hyytelön ja erikoishyytelön valmistuksessa käytettävää hedelmien vähimmäismäärää olisi lisättävä. Samaan tapaan, jotta kuluttajia autetaan tekemään paremmin tietoon perustuvia, terveellisiä elintarvikevalintoja, on aiheellista sallia nimitysten, jotka on varattu kyseisessä liitteessä olevassa I osassa sellaisille valmisteille, joiden liukeneva kuiva-ainepitoisuus on alle 60 prosenttia, mutta jotka täyttävät asetuksen (EC) N:o 1924/2006 liitteessä säädetyn ravitsemusväitteen ”sokereita vähennetty” soveltamisen edellytykset, käyttö vähennetyn sokerin osalta.

(17) Direktiivin 2001/113/EY liitteessä I rajataan määritteen ”marmeladi” käyttö koskemaan tiettyä sitrushedelmien seosta. Samalla kun mainitussa liitteessä säädettyjä virallisia nimiä on käytetty useissa unionin kielissä kaupankäynnissä siinä tarkoitettujen tuotteiden nimeämiseen, yhteiskunnassa laajemmin määritteitä ”marmeladi” ja ”hillo” käytetään kuitenkin toistensa synonyymeinä muista hedelmistä kuin sitrushedelmistä valmistetuista hilloista. Näiden käytäntöjen huomioon ottamiseksi tarvittaessa jäsenvaltioiden olisi voitava sallia, että ilmaisua ”marmeladi” käytetään tuotenimityksen ”hillo” vastineena. Jotta kuluttajille ei aiheutuisi sekaannusta, ilmaisua ”sitrusmarmeladi” olisi käytettävä koko unionissa tuotteesta, joka on tähän saakka määritelty ”marmeladiksi”, jotta nämä kaksi valmisteryhmää voitaisiin erottaa toisistaan. Tämä vastaa myös hilloja, hyytelöitä ja marmeladeja koskevaan yleiseen Codex-standardiin (Codex Stan 296-2009), jonka Codex Alimentarius -komissio hyväksyi 29 päivänä kesäkuuta – 4 päivänä heinäkuuta 2009 pidetyssä 32. istunnossaan, sisältyvää kansainvälistä standardia, jossa erotetaan sitrusmarmeladi ja muu kuin sitrusmarmeladi. Direktiiviä on siten aiheellista tarkistaa vastaavasti tuotenimityksen ”marmeladi” osalta.

(18) Kyseisen direktiivin liitteessä II luetellaan muut ainesosat, joita direktiivin soveltamisalaan kuuluviin tuotteisiin voidaan lisätä. Sitrushedelmien mehua voidaan käyttää happamoittavana aineena muista hedelmistä saadussa hillossa, erikoishillossa, hyytelössä ja erikoishyytelössä. Muusta kuin tiivisteestä valmistettuun mehuun verrattuna sitrushedelmien mehu vie tiivisteenä vähemmän tilaa, on kevyempää kuljettaa ja vakaampaa, sitä voidaan säilyttää pitempään ja se tarvitsee vähemmän energiaa vesipitoisuuden haihduttamiseksi hillon ja hyytelön lopputuotteen valmistuksessa. Sen käyttö hillossa, erikoishillossa, hyytelössä ja erikoishyytelössä on siten kestävämpää kuin tuoreen sitrushedelmien mehun käyttö. Sitrushedelmämehutiiviste on siten aiheellista lisätä kyseisessä liitteessä säädettyyn luetteloon ainesosista, joita kyseisiin tuotteisiin voidaan lisätä.

(19) Neuvoston direktiivissä 2001/114/EY[10] vahvistetaan määritelmät ja yhteiset säännöt, jotka koskevat tiettyjen säilöttyjen maitojen koostumusta, valmistustietoja ja merkintöjä.

(20) Direktiivin 2001/114/EY liitteessä I olevassa 3 kohdassa luetellaan käsittelyt, jotka sallitaan säilötyn maidon kuivattamiseksi osittain tai kokonaan. Kuluttajien muuttuviin tarpeisiin vastaamiseksi olisi sallittava käsittely laktoosittomien maitovalmisteiden valmistamiseksi. Lisäksi kyseisen direktiivin liitteeseen II sisältyvä englanninkielinen määrite ”evaporated milk” olisi yhdenmukaistettava maitotiivisteitä koskevassa Codex-standardissa (Codex Stan 281-1971) määriteltyjen kansainvälisten standardien kanssa.

(21) Direktiiveissä 2001/110/EY, 2001/112/EY, 2001/113/EY ja 2001/114/EY viitataan kumottuihin säädöksiin. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/13/EY[11] kumottiin ja korvattiin asetuksella (EU) N:o 1169/2011. Neuvoston direktiivi 89/107/ETY[12] ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi N:o 95/2/EY[13] kumottiin ja korvattiin Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 1333/2008[14]. Viittaukset mainittuihin direktiiveihin olisi siten korvattava viittauksilla asetusten (EU) N:o 1169/2011 ja (EY) N:o 1333/2008 asiaa koskeviin säännöksiin.

(22) Direktiivejä 2001/110/EY, 2001/112/EY, 2001/113/EY ja 2001/114/EY olisi siten muutettava vastaavasti.

(23) Jotta jäsenvaltiot voisivat hyväksyä tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät kansalliset lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset, olisi sen osaksi kansallista lainsäädäntöä saattamisen määräajaksi säädettävä 18 kuukautta. Jotta toimijoille jäisi riittävästi aikaa mukautua uusiin vaatimuksiin, tämän direktiivin saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä annettuja kansallisia säännöksiä olisi sovellettava vasta 24 kuukauden kuluttua tämän direktiivin voimaantulopäivästä.

(24) On tarpeen säätää asianmukaisista siirtymätoimenpiteistä, jotta voidaan ottaa huomioon niiden talouden toimijoiden edut, jotka saattavat tuotteitaan markkinoille tai merkitsevät ne noudattaen vaatimuksia, jotka ovat voimassa ennen niiden kansallisten säännösten soveltamista, joilla tämä direktiivi saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä. Näin ollen tässä direktiivissä olisi säädettävä, että kyseisiä tuotteita voidaan edelleen pitää kaupan rajoitetun ajan sen jälkeen, kun määräaika tämän direktiivin saattamiselle osaksi kansallista lainsäädäntöä on päättynyt,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Direktiivin 2001/110/EY muuttaminen

---

10 Neuvoston direktiivi 2001/114/EY, annettu 20 päivänä joulukuuta 2001, tietyistä osittain tai kokonaan kuivatuista elintarvikkeena käytettävistä säilötyistä maidoista (EYVL L 15, 17.1.2002, s. 19).

11 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/13/EY, annettu 20 päivänä maaliskuuta 2000, myytäväksi tarkoitettujen elintarvikkeiden merkintöjä, esillepanoa ja mainontaa koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä (EYVL L 109, 6.5.2000, s. 29).

12 Neuvoston direktiivi 89/107/ETY, annettu 21 päivänä joulukuuta 1988, elintarvikkeissa sallittuja lisäaineita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä (EYVL L 40, 11.2.1989, s. 27).

13 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 95/2/EY, annettu 20 päivänä helmikuuta 1995, elintarvikkeiden muista lisäaineista kuin väri- ja makeutusaineista (EYVL L 61, 18.3.1995, s. 1).

14 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1333/2008, annettu 16 päivänä joulukuuta 2008, elintarvikelisäaineista (EUVL L 354, 31.12.2008, s. 16).

Muutetaan direktiivin 2001/110/EY 2 artikla seuraavasti:

(1) korvataan johdantokappale seuraavasti:

”Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 1169/2011* sovelletaan tämän direktiivin liitteessä I määriteltyihin tuotteisiin, jollei seuraavista edellytyksistä muuta johdu:

_____

* Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1169/2011, annettu 25 päivänä lokakuuta 2011, elintarviketietojen antamisesta kuluttajille (EUVL L 304, 22.11.2011, s. 18).”;

(2) korvataan 4 kohdan a ja b alakohta seuraavasti:

” a) Merkinnässä on ilmoitettava alkuperämaa, josta tuote on kerätty. Jos hunaja on peräisin useammasta kuin yhdestä maasta, yli 25 g painoisten pakkausten merkinnässä on ilmoitettava alkuperämaat, joista hunaja on kerätty;

b) Kun on kyse asetuksessa (EU) N:o 1169/2011 sekä erityisesti sen 12–15 artiklassa säädetyistä tarkoituksista, pidetään a alakohdan mukaisesti merkittäviä tietoja mainitun asetuksen 9 artiklan mukaisina pakollisina tietoina.”.

2 artikla

Direktiivin 2001/112/EY muuttaminen

Muutetaan direktiivi 2001/112/EY seuraavasti:

(1) Muutetaan 3 artikla seuraavasti:

(a) korvataan johdantokappale seuraavasti:

”Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 1169/2011* sovelletaan tämän direktiivin liitteessä I määriteltyihin tuotteisiin, jollei seuraavista edellytyksistä muuta johdu:

_____

* Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1169/2011, annettu 25 päivänä lokakuuta 2011, elintarviketietojen antamisesta kuluttajille (EUVL L 304, 22.11.2011, s. 18).”;

(b) korvataan 1 kohdan b alakohta seuraavasti:

”b) Edellä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen tuotenimitysten vaihtoehtona liitteessä III esitetään luettelo erityisnimityksistä. Liitteessä III olevassa I osassa mainittuja erityisnimityksiä voidaan käyttää siinä mainitussa kielessä ja siinä vahvistetuin edellytyksin. Liitteessä III olevassa II osassa mainittuja erityisnimityksiä voidaan käyttää sen jäsenvaltion virallisessa kielessä, jossa tuote saatetaan markkinoille.

(c) lisätään 4 kohta seuraavasti:

”4. Mainінta ”hedelmätäysmehut eivät sisällä lisättyjä sokereita” voi esiintyä merkinnässä tämän direktiivin liitteessä I olevan I osan 1 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden nimen kanssa samassa näkökentässä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1924/2006 soveltamista**.

** Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1924/2006, annettu 20 päivänä joulukuuta 2006, elintarvikkeita koskevista ravitsemus- ja terveysväitteistä (EUVL L 404, 30.12.2006, s. 9).”;

(d) korvataan 6 kohta seuraavasti:

”6. Hedelmätäysmehun ja tiivisteestä valmistetun hedelmätäysmehun sekoituksien sekä kokonaan tai osittain yhdestä tai useammasta tiivistetuotteesta valmistetun hedelmänektarin osalta merkinnöissä on oltava tarvittaessa joko sanat ”hedelmätäysmehutiivisteestä/-tiivisteistä” tai ”osittain hedelmätäysmehutiivisteestä/-tiivisteistä”, sanotun kuitenkaan rajoittamatta asetuksen (EU) N:o 1169/2011 22 artiklan soveltamista. Tämän maininnan on oltava taustasta hyvin selvästi erottuvin kirjaimin tuotteen nimityksen vieressä.”;

(2) Korvataan 6 artikla seuraavasti:

”*6 artikla*

Tämän direktiivin liitteessä I olevassa I osassa määriteltyjen tuotteiden valmistukseen voidaan käyttää ainoastaan tämän direktiivin liitteessä I olevassa II osassa lueteltuja käsittelyjä ja aineita sekä liitteen II mukaisia raaka-aineita, sanotun kuitenkaan rajoittamatta asetuksen (EY) N:o 1333/2008 soveltamista. Lisäksi hedelmänektareiden on vastattava tämän direktiivin liitteen IV säännöksiä.”;

(3) Muutetaan liitteet I ja III tämän direktiivin liitteen I mukaisesti;

(4) liitteessä V lisätään seuraava rivi aakkosjärjestyksen mukaiseen kohtaan:

”

Kookos (*)	*Cocos nucifera*	4,5

”.

3 artikla

Direktiivin 2001/113/EY muuttaminen

Muutetaan direktiivi 2001/113/EY seuraavasti:

(1) Muutetaan 2 artikla seuraavasti:

(a) korvataan johdantokappale seuraavasti:

”Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 1169/2011* sovelletaan tämän direktiivin liitteessä I määriteltyihin tuotteisiin, jollei seuraavista edellytyksistä muuta johdu:

_____

* Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1169/2011, annettu 25 päivänä lokakuuta 2011, elintarviketietojen antamisesta kuluttajille (EUVL L 304, 22.11.2011, s. 18).”;

(b) poistetaan 4 kohta;

(c) korvataan 6 kohta seuraavasti:

”6. Jos rikkidioksidin jäämätaso ylittää 10 mg/kg, se on ilmoitettava ainesosien luettelossa asetuksen (EU) N:o 1169/2011 20 artiklasta poiketen.”;

(2) Korvataan 4 artikla seuraavasti:

”*4 artikla*

Tämän direktiivin liitteessä I määriteltyjen tuotteiden valmistukseen voidaan käyttää ainoastaan tämän direktiivin liitteessä II lueteltuja ainesosia ja tämän direktiivin liitteen III mukaisia raaka-aineita, sanotun kuitenkaan rajoittamatta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1333/2008 soveltamista.

_____

** Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1333/2008, annettu 16 päivänä joulukuuta 2008, elintarvikelisäaineista (EUVL L 354, 31.12.2008, s. 16).’;

(3) muutetaan liite I tämän direktiivin liitteen II mukaisesti;

(4) korvataan liitteessä II oleva kolmas luetelmakohta seuraavasti:

”– sitrushedelmien mehu, tiivisteenä tai ei: muista hedelmistä saaduissa tuotteissa: ainoastaan hilloon, erikoishilloon, hyytelöön ja erikoishyytelöön,”;

(5) korvataan liitteessä III olevan B osan 1 kohdan neljäs luetelmakohta seuraavasti:

”— lukuun ottamatta raaka-aineita, joita käytetään sanalla ’erikois-’ varustettavien tuotteiden valmistukseen: käyttämällä rikkidioksidia (E 220) tai sen suoloja (E 221, E 222, E 223, E 224, E 226 ja E 227) valmistuksen apuaineena, edellyttäen että asetuksessa (EY) N:o 1333/2008 vahvistettu rikkidioksidin enimmäistaso ei ylity liitteessä I olevassa I osassa määritellyissä tuotteissa.”.

4 artikla

Direktiivin 2001/114/EY muuttaminen

Muutetaan direktiivi 2001/114/EY seuraavasti:

(1) korvataan 3 artiklan johdantolause seuraavasti:

”Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 1169/2011* sovelletaan tämän direktiivin liitteessä I määriteltyihin tuotteisiin, jollei seuraavista edellytyksistä muuta johdu:

_____

* Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1169/2011, annettu 25 päivänä lokakuuta 2011, elintarviketietojen antamisesta kuluttajille (EUVL L 304, 22.11.2011, s. 18).”;

(2) lisätään liitteessä I olevaan 3 kohtaan seuraava alakohta:

”d) Maidon laktoosipitoisuuden hydrolysointi glukoosiksi ja galaktoosiksi. Tästä käsittelystä seuraavat maidon koostumuksen muutokset sallitaan vain, jos ne mainitaan tuotteen pakkauksessa helposti havaittavalla, luettavalla ja pysyvällä tavalla. Tämä merkintä ei kuitenkaan vapauta velvoitteesta tehdä asetuksessa (EU) N:o 1169/2011 tarkoitettu ravintoarvomerkintä. Jäsenvaltiot voivat rajoittaa tässä d alakohdassa tarkoitettuja maidon koostumuksen muutoksia tai kieltää ne.”;

(3) korvataan liitteessä II oleva a kohta seuraavasti:

”a) Englannin kielessä ’evaporated milk’ tarkoittaa liitteessä I olevan 1 kohdan b alakohdassa määriteltyä tuotetta.”.

5 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on annettava ja julkaistava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään [julkaisutoimisto: lisätään päivämäärä, joka on 18 kuukautta tämän direktiivin voimaantulopäivästä]. Niiden on viipymättä toimitettava nämä säännökset kirjallisina komissiolle.

   Niiden on sovellettava näitä säännöksiä [...] päivästä [...]kuuta [...] [julkaisutoimisto: lisätään päivämäärä, joka on 24 kuukautta tämän direktiivin voimaantulopäivästä].

   Näissä jäsenvaltioiden antamissa säännöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

6 artikla

Siirtymätoimenpiteet

Tuotteita, jotka on saatettu markkinoille tai merkitty ennen [julkaisutoimisto: lisätään päivämäärä, joka on 24 kuukautta tämän direktiivin voimaantulopäivästä] direktiivien 2001/110/EY, 2001/112/EY, 2001/113/EY ja 2001/114/EY mukaisesti, voidaan pitää kaupan varastojen loppumiseen saakka.

7 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

8 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä

Euroopan parlamentin puolesta	*Neuvoston puolesta*
Puheenjohtaja	*Puheenjohtaja*